

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: TN-11S/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200320
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Matúš Škarbala
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:3022200320.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Andrey Soukupovej v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, P.O. BOX 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zast.: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, za účasti: 1./ Správca zálohového systému n. o., so sídlom Pluhová 192/2, 831 03 Bratislava, IČO: 53 563 077, v zast. Advokátska kancelária ELBA, s.r.o., so sídlom Plynárska 1, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 969 458, 2./ Obec Kočovce, so sídlom Kočovce 280, 916 31 Kočovce, IČO: 00 311 685, 3./ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E., 4./ A. B. F., G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E., 5./ E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E., 6./ I. J., I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP3-2022/005889-006 zo dňa 22.07.2022, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a.
- II. Správnu žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.
- IV. Ďalším účastníkom konania 1/ až 6/ proti žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ – Správca zálohového systému n. o., so sídlom Pluhová 192/2, 831 03 Bratislava, IČO: 53 563 077 (ďalej aj ako „navrhovateľ“ alebo „ďalší účastník konania 1/“) doručil dňa 26.08.2021 v písomnej aj elektronickej forme Okresnému úradu Trenčín, odboru
- 2- TN-11S/97/2022

starostlivosti o životné prostredie (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) zámer navrhovanej činnosti „Triediace centrum Správca zálohového systému n. o.“ (ďalej aj ako „navrhovaná činnosť“ alebo „Triediace centrum“) podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon EIA“ alebo aj „zákon č. 24/2006 Z. z.“) so žiadosťou na vykonanie zisťovacieho konania podľa zákona EIA. Zámer bol vypracovaný spoločnosťou ENEX consulting, s. r. o., Trenčín v mesiaci august 2021. Predmetom tohto zámeru je posúdenie výstavby a prevádzky navrhovanej činnosti, ktorá sa bude vykonávať v Trenčianskom kraji, v okrese Nové Mesto nad Váhom, v obci Kočovce k. ú. D. na parcele KN-C č. 91/45 a súvisiacich plochách na parcele KNC č. 91/1 v časti jestvujúcej haly Nové Mesto ONE Industrial Park III SK – DC 1 spoločnosti Nové Mesto ONE Industrial Park III SK s.r.o. Účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie Triediaceho centra na zhodnocovanie nie nebezpečných

odpadov z obalov s predpokladanou kapacitou 29 000 t/rok plastových obalov a 9 000 t/rok kovových obalov. Zariadenie bude slúžiť na triedenie a úpravu vyzbieraných jednorazových zálohovaných obalov na nápoje - PET fľaše a plechoviek. Triediace centrum bude spracovávať vyzbieraný odpad v rámci zálohového systému, ktorý budú tvoriť jednorazové zálohované obaly na nápoje – PET fľaše a plechovky. Na základe písomnej žiadosti navrhovateľa prvostupňový orgán podľa § 22 ods. 6 zákona EIA upustil od požiadavky variantného riešenia zámeru listom č. OU-NM-OSZP-2021/009436-2 zo dňa 25.08.2021. Navrhovaná činnosť bola preto posudzovaná v jednom variantnom riešení a v nulovom variante, t. j. stav, ktorý by nastal, ak by sa navrhovaná činnosť nerealizovala.

2. Prvostupňový orgán podľa § 23 ods. 1 zákona o posudzovaní listom č. OU-NM-OSZP-2021/009700-3 zo dňa 02.09.2021 zaslal do siedmich pracovných dní zámer, ktorý bol v súlade s § 22 zákona EIA, Ministerstvu životného prostredia SR (rezortný orgán), Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor starostlivosti o životné prostredie, úsek ŠSOH (povoľujúci orgán) a dotknutým orgánom: Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor starostlivosti o životné prostredie, úsek štátnej vodnej správy, úsek štátnej správy odpadového hospodárstva, úsek štátnej správy ochrany prírody a krajiny, úsek ŠS ochrany ovzdušia, úsek ŠS ochrany pred povodňami, Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor krízového riadenia, Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Novom Meste nad Váhom, Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Trenčíne, Trenčiansky samosprávny kraj, mestu Trenčín. Listom OU-NM-OSZP-2021/009700-2 zo dňa 02.09.2021 prvostupňový orgán zaslal do siedmich pracovných dní zámer aj dotknutej obci Kočovce. Prvostupňový orgán zároveň dňa 02.09.2021 zverejnil podľa § 23 ods. 1 zákona EIA zámer a oznámenie o predložení zámeru v informačnom systéme procesov EIA/SEA, ako aj informáciu pre verejnosť v zmysle § 24 ods. 1 zákona EIA na svojom webovom sídle dňa 07.09.2021. Informácia pre verejnosť bola vyvesená aj na úradnej tabuli Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom dňa 06.09.2021 do 03.11.2021. Informácia pre verejnosť bola vyvesená aj na úradnej tabuli obce Kočovce dňa 06.09.2021 do 27.09.2021. Prvostupňovému orgánu boli následne doručené stanoviská k predmetnému zámeru a k predmetnému zámeru sa vyjadrila aj verejnosť, konkrétne ďalší účastník konania 3/, 4/, 5/ a 6/, ako aj žalobca. Na základe stanovísk k zámeru navrhovateľ predložil príslušnému orgánu hlukovú štúdiu pre účely posúdenia vplyvu hluku z prevádzky navrhovanej činnosti. Prvostupňový orgán zároveň

- 3- TN-11S/97/2022

zvolil pre efektívne vykonanie konzultácie k predmetnému návrhu činnosti elektronickú písomnú formu.

3. Prvostupňový orgán po doručení všetkých stanovísk a získaných informácií vydal rozhodnutie č. OU-NM-OSZP-2021/009700-35 zo dňa 23.11.2021 (ďalej aj ako „pôvodné prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA, pričom určil podmienky navrhovateľovi, ktoré je navrhovateľ povinný rešpektovať pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby pre povoľujúce konanie o ďalšom procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca listom zo dňa 08.12.2021. Dňa 25.11.2021 bolo prvostupňovému orgánu doručené podanie, obsahom ktorého bola Zápisnica zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva Obce Kočovce, konaného dňa 06.10.2021, na ktorom sa zúčastnili okrem poslancov, aj zástupcovia navrhovateľa a zástupcovia verejnosti. O odvolaní boli upovedomení všetci účastníci konania, ktorým bolo umožnené sa k podanému odvolaniu vyjadriť. Prvostupňový orgán následne postúpil spis žalovanému ako odvolaciemu orgánu.

4. Žalovaný o podanom odvolaní rozhodol rozhodnutím č. OU-TN-OOP3-2022/005889-003 zo dňa 27.01.2022 (ďalej aj ako „zrušujúce rozhodnutie žalovaného“), ktorým zrušil pôvodné prvostupňové rozhodnutie a vrátil vec prvostupňovému orgánu na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací orgán posúdil a vyhodnotil všetky námietky žalobcu ako odvolateľa a mal za to, že námietky odvolateľa uvedené v odvolaní neboli dôvodné. Preskúmaním predloženého spisového materiálu však zistil, že v priebehu zisťovacieho konania prvostupňový orgán porušil zásadu rovnosti účastníkov konania v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Správny poriadok“) a zároveň ustanovenia § 24 ods. 2 zákona EIA, priznávajúce dotknutej verejnosti práva účastníka konania v zisťovacom konaní a v následných povoľovacích konaniach. Prvostupňový orgán neoboznámil ďalších účastníkov konania 3/, 4/, 5/ a 6/ s podkladmi pred vydaním rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pričom im nedal ani možnosť, aby sa k nim vyjadrili. Zároveň im nedoručil odvolaním napadnuté rozhodnutie. Zároveň sa prvostupňový orgán nevysporiadal s

námietkami ďalšieho účastníka konania 6/ zo Stanoviska k zámeru navrhovanej činnosti doručeného dňa 28.09.2021. Odvolací orgán uložil povinnosť prvostupňovému orgánu upraviť podmienky vo výrokovvej časti rozhodnutia a zverejniť rozhodnutie zo zisťovacieho konania v zmysle § 29 ods. 15 zákona EIA, teda na svojom webovom sídle a zároveň aj na svojej úradnej tabuli.

5. Prvostupňový orgán po vrátení veci a vykonaní úkonov v intenciách zrušujúceho rozhodnutia žalovaného vydal dňa 04.04.2022 rozhodnutie č. OU-NM-OSZP-2022/000939-48 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Zároveň uviedol, že pre uvedenú činnosť je preto možné podať návrh na začatie povoloacieho konania, pričom pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby a v ďalšom procese v konaní o povolení činnosti je potrebné rešpektovať nasledovné podmienky: 1. Mať vypracovanú hlukovú štúdiu pre dotknuté územie do doby spustenia triediaceho strediska, ktorá overí, či navrhovaná činnosť neprekročí

- 4- TN-11S/97/2022

povolenú hladinu hluku. 2. Po spustení prevádzky triediaceho centra vykonať kolaudačné meranie hluku v zmysle vyhlášky č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibráciách a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibráciách v životnom prostredí a následne predložiť príslušnému Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva protokol o meraní hluku. Preprava odpadov nákladnými vozidlami zásobujúcimi triediace centrum bude len v pracovné dni od 06,00 hod do 18,00 hod. V prípade prekročenia prípustných hodnôt určujúcich veličín hluku navrhovateľ bude povinný vykonať opatrenia. 3. Okolie haly v spolupráci s vlastníkom haly a príslušných pozemkov smerom na obytnú časť obce vysadiť pomaly a rýchlo rastúcimi drevinami a kríkovým podrastom, ktoré budú plniť funkciu protihlukovej bariéry a bariéry zachytávajúcej prach. 4. Prevádzka triediaceho centra sa nebude rozširovať. 5. V prípade požiadavky obce Kočovce vysadiť navrhovateľom dreviny na verejných priestranstvách obce, je navrhovateľ povinný túto požiadavku splniť. 6. Navrhovateľ je povinný dodržiavať opatrenia na ochranu podzemných a povrchových vôd uvedené v zámere na str. č. 46. 7. Navrhovateľ zariadenia zabezpečí všetky práce tak, aby nedošlo k ohrozeniu podzemných a povrchových vôd. 8. Pracovisko zabezpečiť dostatočným množstvom sorpčných látok /napr. VAPEX/ na okamžitú sanáciu prípadnej havárie a zabezpečiť likvidáciu znečistenej zeminy.

6. Prvostupňový orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia opísal priebeh administratívneho konania, zhrnul obsah písomných stanovísk dotknutých orgánov a verejnosti k predmetnému zámeru vrátane podmienok, ktoré je potrebné rešpektovať. Prvostupňový orgán sa zároveň osobitne vyjadril k jednotlivým pripomienkam a námietkam účastníkov konania, ktoré vyhodnotil ako neopodstatnené a nedôvodné, pričom uviedol, že v rámci zisťovacieho konania posúdil zámer navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosného zaťaženia a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, súladu s územno-plánovacou dokumentáciou, úrovne spracovania zámeru a vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Pri rozhodovaní o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa zákona o posudzovaní, použil kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona EIA, uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona. Prihliadal pritom aj na stanoviská doručené podľa § 23 ods. 4 zákona EIA k zámeru navrhovanej činnosti od zainteresovaných subjektov a dotknutej verejnosti. Prvostupňový orgán na základe rozhodnutia odvolacieho orgánu zaslal list č. s. OU-NM-OSZP-2022/000939-45 zo dňa 17.02.2022 opomenutým účastníkom konania, ktorým oznámil, že majú právo ako účastníci konania nazeráť do spisu zo zisťovacieho konania a v zmysle § 33 ods. 2 ako účastníci konania majú právo sa pred vydaním rozhodnutia právo – možnosť vyjadriť k jeho podkladom, k spôsobu ich zistenia, poprípade navrhnúť jeho doplnenie. Oznámenie bolo prevzaté všetkými účastníkmi konania. Na základe tohto listu sa dňa 24.02.2022 dostavil na prvostupňový orgán ďalší účastník konania 3/ a boli s ním prerokované podmienky zo stanoviska zo dňa 27.09.2021. Ostatní účastníci nepožiadali o nazeranie do spisu a nevyužili možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Prvostupňový orgán dospel k záveru, že zámer navrhovanej činnosti nepredstavuje taký zásah do životného prostredia, ktorý by v značnej miere ohrozil životné prostredie a zdravie obyvateľstva, nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi v oblasti starostlivosti o životné

- 5- TN-11S/97/2022

prostredie a zdravie obyvateľstva, nebol zistený nesúlad s platnými územnoplánovacími podkladmi v záujmovom území, v doručených stanoviskách orgánov štátnej správy a samosprávy a dotknutej verejnosti nebol vyjadrený nesúhlas s navrhovanou činnosťou. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že po preštudovaní všetkých stanovísk Združenia domových samospráv o.z. (v procesnom postavení žalobcu v tomto konaní) a doplňujúcich informácií navrhovateľa bolo zo 44 pripomienok 43 neodôvodnených a neopodstatnených a len jedna bola akceptovaná. Podmienka Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom OSZP štátnej vodnej správy o bezchybnom technickom stave vozidiel a strojov pracujúcich na stavenisku nebola zakomponovaná do podmienok rozhodnutia, nakoľko táto podmienka vyplýva zo zákonov a vyhlášok Slovenskej republiky, napríklad zákon č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pripomienky občanov obce Kočovce boli vysvetlené na verejnom obecnom zastupiteľstve a prvostupňový orgán konštatoval, že časť pripomienok občanov bola opodstatnená a boli zakomponované do podmienok rozhodnutia a časť pripomienok bola neopodstatnená. Podmienky č. 1 a 2 stanoviska ďalšieho účastníka konania 6/ boli akceptované a zapracované do podmienok rozhodnutia. Ostatné podmienky boli neopodstatnené. Pripomienka ďalších účastníkov konania 3/, 4 a 5/ vo veci možného prekročenia hladiny hluku bola akceptovaná a zapracovaná do podmienok rozhodnutia. Dňa 25.03.2022 zaslal žalobca na prvostupňový orgán vyjadrenie, ku ktorému prvostupňový orgán uviedol, že meritom zisťovacieho konania je posúdenie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, pričom sa jedná o posúdenie konkrétnych vplyvov uvedenej činnosti (triediacej linky a súvisiacich činností) na jednotlivé zložky životného prostredia a na vzťahy medzi nimi. Podstatou predmetného správneho konania nie je posudzovanie strategických dokumentov ani spôsob transpozície európskych smerníc do národnej legislatívy. Na uvedenú skutočnosť upozornil v odôvodnení svojho rozhodnutia aj odvolací orgán v zrušujúcom rozhodnutí. Prvostupňový orgán vydal v rozhodnutí zo zisťovacieho konania podmienky, ktoré je pri povoľovaní navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov potrebné rešpektovať. Príslušný orgán akceptoval stanoviská dotknutých orgánov a dotknutej obce a zapracoval ich požiadavky do podmienok tohto rozhodnutia a neakceptoval požiadavku zámer posudzovať z dôvodov uvedených v rozhodnutí. Uvedené požiadavky vo vzťahu k navrhovanej činnosti bude potrebné zohľadniť v procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. Prvostupňový orgán uzavrel, že po dôkladnom zvážení všetkých doručených stanovísk rozhodol tak, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA, nakoľko zo zisťovacieho konania podľa § 29 zákona EIA, z ktorého vyplynulo, že vzhľadom na charakter a rozsah zapracovaných pripomienok v navrhovaných opatreniach a predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie neboli identifikované také závažné okruhy problémov, ktoré by bolo potrebné posudzovať podľa zákona EIA. Prvostupňový orgán svoje rozhodnutie zverejnil podľa § 29 ods. 15 zákona EIA na svojej úradnej tabuli v termíne odo dňa 06.04.2022 do dňa 03.05.2022 a na svojom webovom sídle odo dňa 06.04.2022.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie dňa 30.04.2022, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím č. OU-TN-OOP3-2022/005889-006 zo dňa 22.07.2022 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“) tak, že zmenil prvostupňové rozhodnutie v jeho výrokovej časti, z ktorej odstránil podmienku č. 1 týkajúcu sa povinnosti mať vypracovanú hlukovú
- 6- TN-11S/97/2022

štúdiu pre dotknuté územie do doby spustenia triediaceho strediska, ktorá overí, či navrhovaná činnosť neprekročí povinnú hladinu hluku, nakoľko navrhovateľ uvedenú hlukovú štúdiu doručil prvostupňovému orgánu už dňa 22.10.2021, teda prvostupňový orgán v čase vydania svojho rozhodnutia uvedenou štúdiou disponoval. Žalovaný zároveň uviedol, že v ostatných častiach zostáva prvostupňové rozhodnutie nezmenené. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí venoval jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu, pričom tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež uviedol, že pri preskúmaní predloženého spisového materiálu vychádzal z právneho stavu odvolaním napadnutého rozhodnutia, skutkových okolností v čase jeho vydania a nezistil žiadnu nezákonnosť pri jeho vydávaní. Žalovaný ďalej uviedol, že rozhodnutie vydané v procese EIA ukončilo etapu posudzovania vplyvov na životné prostredie. Ide o podkladové rozhodnutie, v ktorom prvostupňový orgán v zmysle § 29 ods. 13 zákona EIA vo výroku rozhodnutia, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní určil, že sa zmena navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa tohto zákona. Pri svojej úvahe primerane použil kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 ods.

3 zákona EIA uvedené v prílohe č. 10 zákona EIA, prihladal aj na predložené stanoviská a vyjadrenia. Rezortné orgány, dotknutá obec a povoľujúci orgán a ani žiaden z dotknutých orgánov nepožadovali posudzovanie zmeny navrhovanej činnosti podľa zákona EIA. Podstatou zisťovacieho konania je posúdenie určitého zámeru (navrhovanej činnosti, alebo jej zmeny), na základe čoho príslušný správny orgán podľa kritérií stanovených zákonom EIA rozhodne, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude alebo nebude posudzovať podľa tohto zákona. Rozhodnutím vydaným v zisťovacom konaní sa uskutočnenie navrhovanej činnosti, ani umiestnenie zámeru v žiadnom prípade nepovoľuje ani nezakazuje. Takéto rozhodnutie teda nezbavuje navrhovateľa povinnosti obstaráť si pred realizáciou svojho zámeru všetky súhlasy a povolenia vyžadované osobitnými právnymi predpismi a splniť všetky podmienky stanovené právnym poriadkom. Potrebné súhlasy a povolenia musí navrhovateľ získať v samostatných povoľovacích konaniach, pričom až v týchto konaniach budú príslušné orgány rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach dotknutých subjektov.

Správna žaloba – žalobné body

8. Správnu žalobou, podanou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa, ich zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

9. Žalobca v bode 1. správnej žaloby označenom ako „Úvod“ uviedol, že touto žalobou si plní právnu povinnosť uvedenú v § 19 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom prostredí“ alebo aj „zákon č. 17/1992 Zb.“), pričom potencióálne ohrozenie životného prostredia spočíva v nesplnení si právnej povinnosti zo strany ďalšieho účastníka konania 1/, a zároveň v nesprávnom a nezákonomnom postupe žalovaného ako orgánu štátnej správy na úseku životného prostredia. Ďalší účastník 1/ si tiež nesplnil povinnosť uvedenú v § 18 zákona o životnom prostredí, t. j. sám nepozná vplyvy svojej činnosti na životné prostredie. Podľa žalobcu tiež žalovaný porušil povinnosť vplyvajúcu z § 17 ods. 2 zákona o životnom prostredí, a teda nepostupoval zákonne a správne

- 7- TN-11S/97/2022

na úseku životného prostredia. Ďalej poukázal na zásadu právnej istoty a zásadu legitímnych očakávaní a definoval sám seba ako reprezentanta verejnosti. Poukázal tiež na § 12 ods. 1 a 2 zákona o životnom prostredí, ktoré podľa neho tvoria jadro právneho základu tejto žaloby vo vzťahu k ochrane životného prostredia. Definoval tiež svoju činnosť a princípy, podľa ktorých funguje. Podľa žalobcu rozhodnutie žalovaného nebolo prijaté v súlade s Aarhuským dohovorom, ale v rozpore s ním. Tiež boli podľa neho rozhodnutím žalovaného porušené ústavné práva verejnosti podľa čl. 44, 45, 46, čl. 30 ods. 1 Ústavy SR, pretože žalovaný porušil a nedodrжал celý rad ustanovení osobitných zákonov.

10. Žalobca v bode 2. správnej žaloby označenom ako „Základné náležitosti správnej žaloby a priebeh konania“ stručne opísal priebeh konania pred prvostupňovým orgánom a žalovaným a splnenie podmienok na podanie správnej žaloby žalobcom ako občianskym združením v oblasti životného prostredia.

11. Žalobca v bode 3. správnej žaloby označenom ako „Žalobné body napadnutého rozhodnutia“ vo všeobecnosti namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej aj ako „SSP“)), je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP), skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP) a v konaní došlo zároveň aj k podstatnému porušeniu ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

12. V bode 4. správnej žaloby označenom ako „Odôvodnenie“ žalobca uviedol, že mu ide o úplné, presné a správne informácie o životnom prostredí, príčinách stavu a následkoch s tým, že vychádzal z čl. 4 Aarhuského dohovoru, ktorý hovorí o tom, ako sa môže domáhať práva na informácie o životnom prostredí. Uviedol, že cieľom jeho postupu je, aby mohol ovplyvniť výsledok posudzovania najmä určením zásad, ktoré by bol realizátor povinný dodržať, ale aj určenie konkrétnych opatrení. Ďalej uviedol, že v procese EIA zdefinoval konkrétne environmentálne záujmy, ktoré žiadal riešiť v

príslušnom konaní tak, aby úrad s využitím najmä ustanovenia § 3 ods. 4 Správneho poriadku viedol k správne, efektívne vybaveniu veci. Tiež poukázal na § 20a, § 24 ods. 2 zákona EIA a § 3 ods. 4 a 5, § 4 ods. 2, § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalobca uviedol, že právo na úplné a presné informácie o životnom prostredí, je upravené nielen vnútroštátnymi predpismi, ale aj medzinárodnými dohodami (Aarhuský dohovor, tzv. Lisabonské zmluvy), ktoré boli do právneho poriadku Slovenskej republiky včlenené podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca tvrdil, že úrad svoje rozhodnutie koncipoval tak, že jeho adresátom bol výlučne navrhovateľ a nie najširšia verejnosť a žalobca zároveň tvrdil, že úrad rozhodnutím a uložením podmienok ako aj zdôvodnením nesledoval úplné a presné informovanie verejnosti o vplyvoch navrhovanej činnosti vo vzťahu k životnému prostrediu tak ako predpokladá článok 45 Ústavy SR. Zároveň žalobca tvrdil, že žalované rozhodnutie je svojvoľné práve preto, že adresátom výroku je len navrhovateľ, ale nie najširšia verejnosť a životné prostredie

- 8- TN-11S/97/2022

a súčasne výrok a odôvodnenie neposkytujú úplné a presné informácie o stave životného prostredia a neposkytujú ani informácie o príčinách tohto stavu a jeho následkoch; neposkytujú ani úplné a presné informácie o dôsledkoch navrhovanej činnosti. Napokon žalobca tvrdil aj to, že cieľom, ktorý sledoval ďalší účastník konania 1/, bolo odstrániť zákonnú prekážku podľa § 38 ods. 3 zákona EIA a nie splniť si povinnosti podľa § 17 a § 18 zákona o životnom prostredí tak ako podrobne ustanovuje zákon EIA. Žalobca mal za to, že postupom žalovaného nedošlo k úplnému a presnému zisteniu informácií o životnom prostredí, čím bolo porušené právo žalobcu ako zainteresovanej verejnosti s procesným postavením sui generis. Žalobca tiež namietal, že prvostupňový orgán ako aj žalovaný sa pri posudzovaní navrhovaného zámeru nezaoberali pripomienkami žalobcu, ktorý namietal skutočnosť, že keďže navrhovaná činnosť je súčasťou celoslovenského projektu recyklácie obalov, je nutné, aby sa zaoberal obhájení celého modelu recyklácie plastových obalov. Celkový model recyklácie plastových odpadov možno subsumovať pod povinnosť správneho orgánu posudzovať kumulatívne synergické vplyvy navrhovanej činnosti, ktorá je súčasťou celkového modelu recyklácie plastových obalov (§ 20 ods. 2 zákona EIA). Toto tvrdenie žalobcu nie je samoúčelné, ale vychádza zo súčasnosti prevádzkového modelu recyklácie plastových obalov. Miestami, kde prebieha samotný zber plastových obalov nie sú jednotlivé miesta samotnej recyklácie, ale obchodné miesta na celom území Slovenskej republiky, ktoré majú povinnosť zbierať a vykupovať použité plastové obaly. Žalovaný sa nevysporiadal s námietkou týkajúcej sa nedostatočnej právomoci prvostupňového orgánu ako aj žalovaného viesť administratívne konanie, a to z dôvodu celoslovenského záberu recyklačného modelu plastových obalov. Takmer identický zámer navrhovanej činnosti "Recyklačná linka na zhodnotenie PET fliaš" navrhovateľa RENVIRO s.r.o., Kopčianska 9, 851 01 Bratislava, IČO: 46 235 248 je posudzovaný Okresným úradom Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie. Žalobca tvrdil, že tieto zámery navrhovanej činnosti týkajúce sa modelu recyklácie plastových obalov je nutné posudzovať v spoločnej súvislosti podľa kritéria č. I. 2 prílohy č. 10 k zákonu EIA. Žalovaný sa s touto námietkou nevysporiadal dostatočne, kedy len skonštatoval, že nie je v kompetencii prvostupňového orgánu v zisťovacom konaní podľa zákona EIA posudzovať celý model a recyklácie plastových obalov. To však žalobca ani netvrdil, ale naopak tvrdil, že sú zámery svojou povahou, polohou a účelom natoľko blízke, že je nutné ich posúdiť spoločne, či ich kumulatívny a synergický efekt neprekračuje medzné hodnoty.

13. Žalobca ďalej namietal, že správny orgán neuviedol dôvody, na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že nastal výnimočný prípad, ktorý odôvodňuje upustenie od povinnosti variantného riešenia. Správny orgán neuviedol svoje vlastné vyhodnotenie odôvodnenosti takejto žiadosti, čo spôsobuje arbitrárnosť a svojvoľnosť rozhodnutia, rovnako aj jeho nepreskúmateľnosť. Správny orgán porušil ustanovenie § 3 ods. 1 Správneho poriadku, poslednú vetu § 47 ods. 3 Správneho poriadku, porušil účel § 22 ods. 6 zákona EIA a týmto postupom spôsobil nezákonnosť rozhodnutia. Žalobca pre podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/295/2017, ktorého argumentácia je obdobná s argumentáciou žalobcu. Žalobca poukázal na to, že správne orgány sa s nutnosťou variantnosti riešenia, resp. dôvodnosti upustenia od tejto požiadavky nijakým spôsobom nezaoberali, čím spôsobili nezákonnosť rozhodnutí z dôvodu

- 9- TN-11S/97/2022

nepreskúmateľnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/11/2013.

14. Žalobca namietal, že nezverejnením informácií podľa § 24 ods. 1 písm. e) zákona EIA, ktorými sú všetky informácie dôležité pre vydanie akéhokoľvek rozhodnutia podľa zákona EIA (okrem samotného zámeru s prílohami aj vyjadrenia dotknutých orgánov, vyjadrenia verejnosti a doplňujúce informácie) a ktorých adresátom nie sú len účastníci konania, ale najširšia verejnosť (fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa ako účastník daného konania fyzicky nezúčastňuje, ale má na tieto informácie právny nárok), žalovaný sledoval šikanózný výklad zákona, ktorými sledoval materiálnu ujmu na informáciách o životnom prostredí a zároveň procesnú ujmu na využívaní stanoviska verejnosti alebo odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA. Žalobca tvrdil, že správne orgány konali v rozpore so zásadami práva Európskej únie, a to konkrétne preferencií environmentálnych záujmov pred záujmami ekonomickými. Nesledoval plnenie účelu a cieľov európskych právnych predpisov, ale výlučne vnútroštátne ciele z hľadiska výkonu verejnej moci. Plnenie medzinárodných záväzkov bolo rozhodnutím úplne ignorované.

15. Žalobca mal za to, že nezvolením konzultácie sa spôsobila procesná vada konania podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku, a to, že rozhodnutie má byť urobené vecne správne a správny orgán sa má vždy pokúsiť o zmiernu vybavenie medzi účastníkmi. Podľa žalobcu ďalej žalovaný nesprávne aplikoval ustanovenie § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA, ktoré predstavujú transpozíciu Smernice EIA, ktorá používa v anglickom jazyku „final decision“, ktorými označované akékoľvek konečné rozhodnutie v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie. Správny orgán nesprávne aplikoval teleologický a systematický výklad zákona podľa článku 152 ods. 4 Ústavy SR za účelom iným ako dosiahnutie účelu právnej normy, čím boli porušené ciele Smernice EIA.

16. Žalobca tiež namietal, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nespĺňal kvalitatívne a zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia rozhodnutia. Nedostatočné vysvetlenie spôsobu použitia správnej úvahy je vážnou prekážkou pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie je nezákonné aj z toho dôvodu, že proces, ktorý prebiehal počas administratívneho konania reálne upiera právo verejnosti na informácie o životnom prostredí a zároveň obmedzuje možnosť verejnosti ovplyvniť výsledok konania v čase, keď toto ovplyvnenie výsledku procesu je aj reálne možné.

17. Žalobca odmietol deformovaný výklad a uplatňovanie práva Európskej únie ako aj zákona EIA, ktorý je nezlučiteľný so základnými hodnotami Európskej únie a v rozpore s európskym správnym právom. Správne orgány sú povinné rozhodovať prostredníctvom aplikácie preferencií ekologických záujmov, pričom táto preferencia má byť zrejماً v priebehu celého konania. Za preferenciu ekologických záujmov žalobca nepovažuje úplnú prednosť ekologických záujmov, ale neobstojí taká aplikácia práva, ktorá uprednostňuje hospodárske záujmy nad mieru oproti záujmom ochrany životného prostredia, alebo aplikácia práva, ktorá vzbudzuje dojem korektnosti postupu správnych orgánov, ale pri podrobnejšom preskúmaní možno konštatovať, že len slúži ako nástroj na odstránenie zákonnej prekážky

- 10- TN-11S/97/2022

realizácie zámeru podľa § 30 ods. 3 zákona EIA. V predmetnom administratívnom konaní tak prvostupňový orgán ako aj žalovaný uprednostnili ekonomické a hospodárske záujmy navrhovateľa. Takýmto postupom boli porušené základné princípy práva Európskej únie. Žalobca tvrdil, že v súlade so zásadou legitímnych očakávaní je spravodlivé očakávať, že podstatou rozhodnutia zo zisťovacieho konania bude nielen preukázanie prípustnosti technologickej linky, ale aj vysvetlenia, obhájenie celého modelu recyklácie plastových obalov ako aj preukázanie, že predmetný zámer k tomu skutočne prispeje a dosiahnu sa ciele, ktoré na tento systém kladie európska legislatíva, osobitné predpisy platné v Slovenskej republike, ako aj veľké očakávania obchodného sektora a verejnosti. Tieto očakávania žiadne z rozhodnutí v rámci administratívneho konania nenaplnilo, teda nemožno takéto rozhodnutia považovať za dobrú správnu prax.

18. Okrem prednosti environmentálnych záujmov má prvoinštančný súd možnosť a druhoinsančný súd povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnou otázkou záväzného výkladu práva EÚ. Žalobca požiadal, aby súd využil svoje fakultatívne oprávnenie a požiadal Súdny dvor EÚ o vyriešenie prejudiciálnej otázok, a to: 1/ Či je súladné s právom Európskej únie nedodržiavať ustanovenia osobitného zákona, ktorým sa transponovala smernica EIA a Aarhuský dohovor do slovenského právneho poriadku? 2/ Či je súladné s právom Európskej únie neposudzovať kumulatívne a synergické vplyvy celoštátneho systému recyklácie, ale posudzovať každú súčasť systému samostatne? 3/ Či je

prípustné v rámci Európskej únie aplikovať vyvažovanie záujmov, alebo či environmentálne právo má prednosť aj pred vyvažovaním ústavou garantovaných práv?

19. Žalobca v bode 5. správnej žaloby požiadal aj o priznanie odkladného účinku správnej žalobe, pričom uviedol svoju argumentáciu vo vzťahu k svojmu návrhu a v bode 6. navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného aj prvostupňové rozhodnutie a vrátiť vec prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o náhradu trov konania.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

20. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe najprv opísal priebeh administratívneho konania a následne sa vyjadril k správnej žalobe žalobcu. Podľa žalovaného žalobca v úvode správnej žaloby obhajuje svoje postavenie v správnych konaniach podľa zákona EIA, svoje postupy v týchto konaniach, ktorými nadmerne zaťažuje orgány štátnej správy a objasňuje svoje záujmy. K týmto úvahám sa žalovaný odmietol vyjadrovať, nakoľko nesúvisia s preskúmaním zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný svojím rozhodnutím porušil Ústavu SR, celý rad ustanovení osobitných zákonov a tzv. Aarhuský dohovor, zároveň bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. K uvedeným tvrdeniam však žalobca neuviedol ani jednu konkrétnu skutočnosť z predmetného odvolacieho konania, ktorá by to dokazovala. Samotné jadro žaloby je koncipované veľmi všeobecne a miestami mätúco. Nielenže sa niektoré body žaloby v texte viackrát opakujú, ale zároveň nie je z ich obsahu zrejmé, na akú nezákonnosť v procese správneho konania resp. žalobou napadnutého rozhodnutia odkazujú.

- 11- TN-11S/97/2022

21. K námietke žalobcu, že adresátom výroku napadnutého rozhodnutia je len navrhovateľ a nie najširšia verejnosť a životné prostredie, ako aj to k tomu, že žalovaný nesledoval uložením podmienok úplné a presné informovanie verejnosti o vplyvoch navrhovanej činnosti vo vzťahu k životnému prostrediu, žalovaný uviedol, že je povinný postupovať v správnom konaní v zmysle zásady zákonnosti, pričom samotné rozhodnutia žalovaného a prvostupňového orgánu musia byť v súlade s platnými právnymi predpismi. V prípade zisťovacieho konania podľa zákona EIA v súlade s týmto zákonom a so Správnym poriadkom. Žalovaný mal za to, že napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie spĺňajú všetky zákonné náležitosti určené uvedenými právnymi predpismi.

22. K námietke žalobcu, že zmiernujúce opatrenia, ktoré prvostupňový orgán určil vo výroku svojho rozhodnutia nie sú podmienkami v zmysle § 29 ods. 13 zákona EIA, žalovaný uviedol, že podľa uvedeného ustanovenia má správny orgán určiť vo výroku rozhodnutia zo zisťovacieho konania v prípade ďalšieho neposudzovania navrhovanej činnosti podľa zákona EIA také podmienky, ktoré eliminujú alebo zmiernujú negatívny vplyv navrhovanej činnosti na životné prostredie. Podmienky určené v prvostupňovom rozhodnutí (výsadba drevín ako protihluková bariéra s funkciou zachytávania prachových častíc, dodatočné kolaudačné meranie hluku s cieľom overenia reálnej hlučnosti, časové obmedzenie týkajúce sa prepravy odpadov a pod.) priamo, resp. nepriamo vedú k zmierneniu potencionálnych negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie.

23. Podľa žalovaného jedinými žalobnými bodmi, ktoré sa konkrétne odvolávajú na predmetné zisťovacie konanie, sú body 31 až 34 správnej žaloby, podľa ktorých sa správne orgány nezaoberali pripomienkami žalobcu o nutnosti zaoberať sa obhájením celého modelu recyklácie plastových obalov. Podľa žalovaného tieto tvrdenia nie sú pravdivé a nevychádzajú z predložených administratívnych spisov. Žalovaný sa s uvedenými námietkami vysporiadal už v zrušujúcom rozhodnutí žalovaného zo dňa 27.01.2022 na strane 7. Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že nie je v kompetencii prvostupňového orgánu v zisťovacom konaní podľa zákona EIA posudzovať celý model recyklácie plastových obalov. Tvorba a posudzovanie modelu recyklácie plastových obalov bolo predmetom v procese tvorby príslušných strategických a legislatívnych dokumentov. Prvostupňový orgán vyhodnocoval vplyvy na životné prostredie zámeru prevádzky triediacej linky na jednorazové zálohované obaly z plastov a kovov v priemyselnom areáli v obci Kočovce. Navrhovateľ musí pri nakladaní s odpadom postupovať v zmysle hierarchie odpadového hospodárstva, t. j. odpad, ktorý nebude môcť byť zhodnotený v zmysle princípu „bottle to bottle“ a „can to can“, bude následne inak materiálovo zhodnocovaný. Prvostupňový orgán, ani žalovaný nevedli zisťovacie konanie pre celoslovenský model recyklácie plastových obalov, ale pre navrhovanú činnosť umiestnenú v Trenčianskom kraji, v okrese Nové Mesto nad Váhom, v obci Kočovce,

katastrálnom území D., parcelné číslo reg. C-KN 91/45 a 91/1. Požiadavka žalobcu na posúdenie celého modelu recyklácie plastových obalov v zisťovacom konaní pre navrhovanú činnosť z dôvodu, že plastové obaly budú do triediaceho centra dovážané z celého územia SR je nezmysel.

- 12- TN-11S/97/2022

24. K námietke žalobcu, že žalovaný sa nevysporiadal s námietkou týkajúcou sa nedostatočnej právomoci prvostupňového orgánu ako aj žalovaného viesť administratívne konanie z dôvodu celoslovenského záberu recyklačného modelu plastových obalov, žalovaný uviedol, že mu nie je zrejmé, ktorý orgán by bol analogicky kompetentný v prípade posudzovania navrhovanej činnosti, pre ktorú by jednotlivé komponenty výroby boli dovážané z územia EÚ resp. mimo EÚ.

25. Podľa žalovaného je správna žaloba v bodoch 37. a 38. mätúca, nakoľko žalobca najskôr tvrdil, že sa prvostupňový orgán ani žalovaný vôbec nezaoberali dôvodnosťou upustenia od požiadavky variantného riešenia, pričom zároveň uviedol, že sa správny orgán dôvodnosťou upustenia od variantného riešenia síce zaoberal, ale prebral argumentáciu navrhovateľa. Žalovaný má za to, že ani jedno z tvrdení navrhovateľa nie je dôvodné. Odôvodnenou požiadavkou upustenia od variantného riešenia, ktorú vzniesol navrhovateľ dňa 20.08.2021 sa zaoberal tak prvostupňový orgán ako aj žalovaný. Žalovaný sa s uvedenou námietkou žalobcu vysporiadal v zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 27.01.2022 na str. 7, pričom uviedol, že navrhovateľ doručil prvostupňovému orgánu požiadavku na upustenie od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6 zákona EIA z dôvodu, že nemá k dispozícii inú vhodnú lokalitu pre navrhovanú činnosť. Záujmové územie je v územnom pláne definované ako výrobné územie a navrhovaná činnosť je v súlade s územným plánom. Samotné zariadenie bude spĺňať všetky požiadavky z hľadiska právnych predpisov v oblasti ochrany životného prostredia a bude plne vyhovovať požadovanému účelu. Prvostupňový orgán z uvedených dôvodov požiadavke vyhovel listom č. OU-NM-OSZP-2021/009436-002 zo dňa 25.08.2021. Požiadavku na dopracovanie ďalšieho variantu navrhovanej činnosti okrem žalobcu nevzniesol žiaden dotknutý orgán, rezortný orgán, dotknutá obec ani dotknutá verejnosť. Prvostupňový orgán, tak ako aj žalovaný musia postupovať v zmysle zásady hospodárnosti konania, to znamená, že správne konanie musí prebiehať hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania. Z uvedeného dôvodu, pokiaľ žalobca požadoval v prípade zámeru navrhovanej činnosti dopracovať variantné riešenie, musí byť táto požiadavka dostatočne odôvodnená. Žalobca však svoju požiadavku dopracovania ďalšieho variantného riešenia pre zámer navrhovanej činnosti nezdôvodnil.

26. Žalovaný má za to, že obsah správnej žaloby je nejasný až mätúci aj v časti, v ktorej žalobca usmerňuje, akým spôsobom sa má vykladať aplikácia § 24 ods. 1 písm. e) zákona EIA. Žalobca namietal, že nezverejnením informácii podľa § 24 ods. 1 písm. e) zákona EIA žalovaný sledoval šikanózný výklad zákona, ktorým sledoval materiálnu ujmu na informáciách o životnom prostredí a zároveň procesnú ujmu vo využívaní stanoviska verejnosti, pričom žalobca najskôr odkazuje na nesprávnu aplikáciu § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA, no neskôr sa v argumentácii odvoláva na nesprávnu aplikáciu § 24 ods. 1 písm. e) zákona EIA. Žalovaný uviedol, že zverejňovanie informácií v zmysle § 24 zákona EIA je predovšetkým v kompetencii prvostupňového orgánu a nie žalovaného. Žalobca nie je oprávnený vykladať ustanovenia zákona EIA a usmerňovať správne orgány, ako majú tieto ustanovenia v konaní aplikovať. Tvrdenia žalobcu v bode 44. správnej žaloby sú zmätočné, špekulatívne a ničím nepodložené. Žalovaný má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri zverejňovaní informácií v predmetnom zisťovacom konaní v súlade s § 24 ods. 1 zákona EIA.

- 13- TN-11S/97/2022

Žalobca sa stal dorúčením písomného stanoviska k zverejnenému zámeru navrhovanej činnosti účastníkom predmetného zisťovacieho konania. Ako účastník konania bol oboznámený s podkladmi pred vydaním rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku listom č. OU-NM-OSZP-2021/009700-028 zo dňa 28.10.2021 a mal možnosť sa k ním vyjadriť.

27. Žalobné dôvody v ďalších bodoch sú formulované všeobecne a neodkazujú na žiadnu konkrétnu skutočnosť z predmetného konania podloženú príslušným spisovým materiálom. Úplne totožné žalobné dôvody uviedol žalobca aj v ďalších správnych žalobách, ktorými v minulosti napadol rozhodnutia žalovaného. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nesplnil kvalitatívne a zákonné

náležitosti na formu a obsah odôvodnenia rozhodnutia, pričom nedostatočne vysvetlil použitú správnu úvahu, žalovaný uviedol, že žalobou napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti vyplývajúce z právnych ustanovení § 46 a § 47 Správneho poriadku. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia posúdil a vyhodnotil všetky relevantné námietky žalobcu, pričom vychádzal z predloženého administratívneho spisu a právneho stavu v čase vydania rozhodnutia prvostupňového orgánu.

28. Žalovaný k tvrdeniu žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu, že proces, ktorý prebiehal počas administratívneho konania reálne upiera právo verejnosti na informácie o životnom prostredí a obmedzuje jej možnosť ovplyvniť výsledok konania v čase, keď je to reálne možné, uviedol, že žalobca nepoukazuje na žiadnu konkrétnu skutočnosť z administratívneho spisu, ktorá by dokazovala toto tvrdenie. Žalobca je v zmysle § 24 ods. 4 zákona EIA účastníkom následných povolovacích konaní, v ktorých môže hájiť verejný záujem týkajúci sa zabezpečenia ochrany životného prostredia. V priebehu zisťovacieho konania pre navrhovanú činnosť boli zverejňované informácie o predloženej zámere tak, ako aj o predmetných rozhodnutiach prvostupňového a druhostupňového orgánu v zmysle príslušných ustanovení zákona EIA. Všetky zverejnené informácie sú do dnešného dňa prístupné na webových stránkach Ministerstva životného prostredia SR. Žalovaný má za to, že správne konanie bolo zákonné tak, ako aj žalobou napadnuté rozhodnutie. Skutkové zistenia a vykonané dôkazy v plnom rozsahu odôvodňovali vydanie napadnutého rozhodnutia v rozsahu a z dôvodov, ktoré rozhodnutie obsahuje. Napadnuté rozhodnutie s ohľadom na účastníkov konania a prejednávajúcu vec je určité, zrozumiteľné, preskúmateľné, odôvodnené, podložené spisovým materiálom. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd správnu žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Žalovaný sa zároveň vyjadril k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe s tým, že navrhol, aby správny súd návrh žalobcu zamietol.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania 1/ k správnej žalobe

29. Ďalší účastník konania 1/ vo vyjadrení zo dňa 09.02.2023 uviedol, že žalobca nepreukázal ani jeden z ním uvedených dôvodov nezákonnosti vymedzených v § 191 ods. 1 písm. c), d), f) a g) SSP. Taktiež nepreukázal a nezdôvodnil, že bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia, čo je v zmysle § 178 ods. 3 SSP nevyhnutnou podmienkou na podanie správnej žaloby zo strany žalobcu ako zainteresovanej verejnosti. Z hľadiska
- 14- TN-11S/97/2022

formálnej stránky žaloby v žalobe chýba označenie druhu žaloby podľa § 182 ods. 1 písm. a) SSP. V žalobe je taktiež zmätočne označené rozhodnutie napadnuté žalobou. V zmysle bodu 8. základných náležitostí žaloby je ako napadnuté rozhodnutie v žalobe označené rozhodnutie prvostupňového orgánu, čo je v rozpore s ustanoveniami SSP. Napadnutým rozhodnutím má byť rozhodnutie žalovaného. Žalobu ako celok ďalší účastník konania 1/ považoval za príliš všeobecnú až neurčitú, a do značnej miery nezrozumiteľnú a zmätočnú. Vo väčšine ustanovení žaloby sa vôbec ťažko hľadá zmysel, logika a dôvodnosť textu. Viaceré ustanovenia a tvrdenia žalobcu sa v žalobe viackrát opakujú bez toho, aby argumentácia žalobcu mala akýkoľvek súvis s prejednávanou vecou – t. j. so zámerom navrhovateľa, prvostupňovým rozhodnutím, napadnutým rozhodnutím, či konaniami im predchádzajúcimi. Preto k mnohým ustanoveniam žaloby je ťažké, niekedy až nemožné sa relevantne vyjadriť. O žalobcovi je známe podávanie šablónovitých vyjadrení, pripomienok, opravných prostriedkov či žalôb, v ktorých žalobca uvedie množstvo ustanovení právnych predpisov, súdnych rozhodnutí, argumentácie či názorov, avšak bez prepojenia na konkrétny prípad, bez uvedenia konkrétnych, jasných a zrozumiteľných faktov, dôvodov a vysvetlení. Množstvo textu, avšak bez logiky, zrozumiteľnosti a obsahu, ktorý by súvisel s daným prípadom. A taktiež množstvo úvah či želaní žalobcu, ako by to podľa neho malo byť. Rovnako tomu je aj v prejednávanvej veci, kde žalobca počas celého konania o posudzovaní zámeru navrhovateľa podľa zákona EIA používa identické tvrdenia, argumenty a názory, častokrát scestné a nezmyselné, s ktorými sa prvostupňový orgán i žalovaný viackrát riadne a podrobne vysporiadali, resp. ku ktorým sa navrhovateľ vyjadril.

30. Podľa ďalšieho účastníka konania 1/ napadnuté rozhodnutie (ako aj prvostupňové rozhodnutie) je zákonné, vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. V konaní o posudzovaní vplyvov zámeru navrhovateľa na životné prostredie bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci a za týmto účelom boli zaobstarané potrebné podklady. Žalovaný (ako aj prvostupňový orgán) sa v konaní zodpovedne zaoberal záležitosťami, ktoré boli predmetom konania a z právnej stránky vec posúdil

správne. V konaní bolo účastníkom ako aj verejnosti umožnené, aby mohli svoje práva a záujmy účinne uplatniť. V konaní tiež nedošlo k takému porušeniu procesných predpisov, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie (ako aj prvostupňové rozhodnutie) je riadne odôvodnené, pričom žalovaný (ako aj prvostupňový orgán) sa v ňom riadne a podrobne vysporiadal s vyjadreniami či námietkami účastníkov konania a verejnosti, ako aj s jednotlivými podkladmi rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie (ako aj prvostupňové rozhodnutie) je teda zrozumiteľné, presvedčivé a preskúmateľné. Ak sa v priebehu konania vyskytli pochybenia (zmätočné zverejnenie zámeru na webovom sídle prvostupňového orgánu či porušenie práv niektorých účastníkov konania), tieto boli odstránené. V zmysle vyššie uvedeného, prvostupňové rozhodnutie i napadnuté rozhodnutie sú kvalitné, preskúmateľné, spĺňajúce všetky náležitosti podľa § 46 a nasl. Správneho poriadku a podľa osobitných predpisov (najmä zákona EIA). Rovnako konania im predchádzajúce prebehli zákonne a správne. Ďalší účastník konania sa stotožnil s vyjadrením žalovaného k správnej žalobe.

31. K námietke žalobcu, že v danom prípade došlo k porušeniu práva na presné a úplné informácie o životnom prostredí, ďalší účastník konania 1/ uviedol, že po preštudovaní bodov
- 15- TN-11S/97/2022

8. až 29. správnej žaloby mu neboli jasné dôvody takéhoto tvrdenia žalobcu. Tvrdenia žalobcu nie sú podložené žiadnymi faktami ani zrozumiteľnými dôvodmi. Nerozumie žalobcovi ani v tom, keď tvrdil, že adresátom napadnutého rozhodnutia je navrhovateľ a nie „najširšia verejnosť“.

32. K tvrdeniu, že správne orgány sa nezaoberali skutočnosťou, že v danom prípade je nutné obhájiť celý model fungovania recyklácie plastových obalov na Slovensku, nakoľko zámer navrhovateľa je súčasťou celoslovenského projektu recyklácie obalov a žalovaný má preto posudzovať aj kumulatívne a synergické vplyvy navrhovaného zámeru, ďalší účastník konania 1/ uviedol, že správne orgány dostatočne, jasne a zrozumiteľne viackrát v správnych konaniach a v rozhodnutiach vysvetlili a zdôvodnili, prečo ich kompetenciou a povinnosťou je riadne preskúmať „len“ zámer navrhovateľa, avšak nie celý model recyklácie plastových obalov. Prvostupňový orgán tak učinil napr. na str. 43 prvostupňového rozhodnutia, žalovaný na str. 8 a 9 napadnutého rozhodnutia. Podstatou konaní podľa zákona EIA je posúdenie vplyvov konkrétnej navrhovanej činnosti (t. j. v tomto prípade zámeru navrhovateľa) na životné prostredie. Predmetom týchto konaní nie je posúdenie správnosti samotnej politiky ohľadom recyklácie obalov, súvisiacich strategických dokumentov či prijatej legislatívy (najmä zákona č. 302/2019 Z. z. o zálohovaní jednorazových obalov na nápoje). Preto povinnosť obhajovať celý model recyklácie obalov v napadnutých konaniach nie je namieste a požiadavka žalobcu je nedôvodná a scestná. Namieste nie je ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný či prvostupňový orgán nemali právomoc viesť konania o posúdení vplyvov zámeru navrhovateľa na životné prostredie. Rovnako neobstojí námietka žalobcu ohľadom navrhovanej činnosti spoločnosti RENVIRO, s.r.o. s označením „Recyklačná linka na zhodnotenie PET fliaš“ a nutnosti posudzovania zámeru navrhovateľa s navrhovanou činnosťou spoločnosti RENVIRO, s.r.o. v spoločnej súvislosti. Zámery navrhovateľa a uvedenej spoločnosti priamo nesúvisia. Posudzovaný zámer navrhovateľa spočíva v triedení a úprave vyzbieraných zálohovaných obalov na nápoje, čím dochádza k napĺňaniu zákona o zálohovaní. Zámer spoločnosti RENVIRO, s.r.o. spočíva v zhodnotení odpadov do recyklátu, pričom je jeho súkromnou podnikateľskou aktivitou. Žalovaný aj prvostupňový orgán sa riadne s touto záležitosťou v rozhodnutiach vysporiadali.

33. Ďalší účastník konania 1/ sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že mu bolo bez riadneho odôvodnenia umožnené upustiť od variantného riešenia zámeru, a že žalovaný neuviedol svoje vlastné vyhodnotenie odôvodnenosti žiadosti upustiť od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6 zákona EIA. Žalovaný, ako aj prvostupňový orgán sa podľa ďalšieho účastníka konania 1/ záležitosťou ohľadom variantného riešenia zámeru navrhovateľa riadne zaoberali a vyhodnotili. V danom prípade boli splnené hmotnoprávne i procesné požiadavky na upustenie od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6 zákona EIA. Navrhovateľ nemal k dispozícii inú lokalitu na realizáciu svojho zámeru, a teda alternatívne riešenie de facto neexistovalo, nebolo reálne vykonateľné. Z procesnej stránky navrhovateľ v súlade s § 22 ods. 6 zákona EIA požiadaval prvostupňový orgán upustiť od variantného riešenia a prvostupňový orgán takejto žiadosti vyhovel. Taktiež je dôležité v tejto súvislosti uviesť, že v ďalšom konaní nevyplývala potreba posudzovania ďalšieho reálneho variantu navrhovanej činnosti. To, že prvostupňový orgán i žalovaný sa stotožnili s požiadavkou navrhovateľa a jej

- 16- TN-11S/97/2022

zdôvodnením, je prirodzené a úplne logické. Nie je teda pravdou, že prvostupňový orgán či žalovaný konali arbitrárne, svojvoľne, a tým spôsobili nezákonnosť svojich rozhodnutí.

34. Ďalší účastník konania 1/ upriamil pozornosť na zmätočnosť správnej žaloby, nakoľko žalobca popisuje žalobný dôvod s názvom „Absencia eurokonformného výkladu práva“ v bodoch 39. až 45. správnej žaloby, pričom obsahovo identické body uviedol aj v rámci žalobného dôvodu s názvom „Nevykonanie konzultácií a nezverejnenie všetkých podkladov“, a to v bodoch 50. až 56. správnej žaloby. V tejto časti ďalší účastník konania 1/ postrádal zdôvodnenie tvrdenej absencie eurokonformného výkladu práva.

35. Ďalší účastník konania 1/ tiež nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že správny orgán nezverejnil informácie dôležité pre rozhodnutie v súlade s § 24 ods. 1 zákona EIA. Prvostupňový orgán postupoval v súlade s predmetnou právnou normou. Ako vyplýva z administratívnych spisov, zámer navrhovateľa bol zverejnený na webovom sídle prvostupňového orgánu a jeho úradnej tabuli, ďalej prostredníctvom portálu enviroportal.sk, ako aj na úradnej tabuli obce Kočovce. Verejnosť tak bola riadne, v súlade s platnými právnymi predpismi, informovaná o predkladanom zámere navrhovateľa. Mala teda možnosť dozvedieť sa o zámere a bola jej vytvorená príležitosť prejavíť záujem na navrhovanej činnosti a stať sa účastníkom konania o posudzovaní vplyvov v zmysle § 24 zákona EIA, ako aj v nasledujúcich povoľovacích konaniach. Právo verejnosti na informácie bolo v dostatočnej miere a zákonným spôsobom naplnené. Ohľadom kvantity a rozsahu informácií, ktoré majú byť zverejnené, aj samotné ustanovenie § 24 ods. 1 zákona EIA predpokladá, že nie všetky informácie o navrhovanej činnosti, resp. súvisiace s ňou musia byť zverejňované. Podľa ustanovení § 24 ods. 1 písm. c) a f) zákona EIA príslušný orgán totiž informuje verejnosť o tom, kde, kedy a ako je možné získať relevantné informácie o navrhovanej činnosti. Účelom ustanovenia § 24 ods. 1 zákona EIA je zabezpečiť primerané informovanie verejnosti o navrhovanej činnosti tak, aby verejnosť mohla v prípade jej záujmu využiť jej práva vyplývajúce zo zákona EIA a súvisiacich predpisov. Konkrétne informácie ohľadom navrhovanej činnosti si následne vie verejnosť zabezpečiť svojou aktívnou činnosťou („bdelosťou“), a to aj ako účastník konania. Požiadavky žalobcu ohľadom rozsahu informovania verejnosti o navrhovaných činnostiach, špecifikované v bodoch 39 a 45 (resp. 50 až 56), sú nereálne a nevykonateľné. Príslušné orgány by boli neprimerane a nerozumne, v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a účelom informovania verejnosti podľa § 24 ods. 1 zákona EIA, zaťažované ďalšími povinnosťami. Dobrým príkladom, ako sa reálne napĺňa informačná povinnosť orgánov verejnej správy a právo verejnosti na informácie ohľadom životného prostredia, je aj prípad navrhovateľa a posudzovania vplyvov jeho zámeru na životné prostredie. Tohto konania sa zúčastnili aj konkrétni obyvatelia obce Kočovce (ďalší účastníci konania 3/ až 6/), ako aj žalobca. Dozvedeli sa o zámere navrhovateľa a bolo im okrem iného umožnené povedať svoj názor na danú vec a uplatniť relevantné procesné i hmotnoprávne prostriedky v zmysle zákona EIA či Správneho poriadku. A to, že verejnosť (zainteresovaná či dotknutá verejnosť) v tomto prípade vôbec nebola opomenutá, svedčí aj fakt, že žalovaný ako odvolací orgán najprv zrušil pôvodné prvostupňové rozhodnutie, a to z dôvodu, že uvedení obyvatelia obce neboli oboznámení s podkladmi pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, nemali sa možnosť k nim vyjadriť a taktiež že im nebolo

- 17- TN-11S/97/2022

doručené prvostupňové rozhodnutie. Následne došlo k náprave pochybenia prvostupňového orgánu, ktoré sa týkalo aj (ne)informovania verejnosti v súlade s platným právom. Napokon tvrdenia žalobcu, ktorými poukázal na to, že konanie žalovaného spočíva v nezverejnení informácií podľa § 24 ods. 1 zákona EIA má za cieľ poškodiť verejnosť v konaní, podľa ďalšieho účastníka konania 1/ neobstoja a nie sú ničím podložené.

36. Vo vzťahu k námietke žalobcu o nevykonaní konzultácií podľa § 63 zákona EIA sa stotožnil s argumentami a zdôvodnením správnych orgánov, uvedenými v rozhodnutiach (napr. na str. 8 napadnutého rozhodnutia). V súlade s ustanovenia § 65g ods. 1 zákona EIA, počas mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu vyhláseného v súvislosti s ochorením COVID-19, sa prerokovania a konzultácie vykonávajú písomne. K tejto situácii aj došlo, kedy najmä medzi žalobcom a navrhovateľom (prostredníctvom prvostupňového orgánu) prebehla písomná komunikácia ohľadom navrhovanej činnosti. Ohľadom zámeru navrhovateľa sa dňa 06.10.2021 konalo aj zasadnutie Obecného

zastupiteľstva obce Kočovce, na ktorom navrhovateľ oboznámil poslancov obce a zúčastnených občanov o záležitostiach týkajúcich sa plánovanej prevádzky navrhovateľa, pričom následne prebehla diskusia o danej veci. Účel inštitútu konzultácií, ktorý má slúžiť k vysvetleniu si záležitostí týkajúcich sa navrhovanej činnosti či k oboznámeniu sa s doplňujúcimi informáciami, bol na základe vyššie uvedených skutočností naplnený a nebol v tejto súvislosti spôsobený zásah do práv účastníkov konania či verejnosti, ktorý by bolo potrebné napraviť.

37. Žalobca ďalej síce tvrdil, že žalovaný nespĺnil kvantitatívne a zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia rozhodnutia, a taktiež že nedostatočne vysvetlil spôsob použitia správnej úvahy, avšak neuviedol, v čom konkrétne vidí namietané nedostatky, v ktorých častiach napadnutého rozhodnutia, ktoré právne normy tým žalovaný porušil.

38. Tvrdenia žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu, že administratívny proces upieral právo verejnosti na informácie o životnom prostredí a obmedzil možnosť verejnosti ovplyvniť výsledok konania v čase, keď to bolo reálne možné, neobstoja, nakoľko sú nepreskúmateľné. Z citácie jednotlivých článkov Aarhuského dohovoru či zákona o životnom prostredí je však ťažké (až nemožné) identifikovať tvrdenú nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Právo verejnosti na informácie o životnom prostredí a možnosť verejnosti ovplyvniť výsledok konania neboli žiadnym spôsobom v danom prípade upreté.

39. Ďalší účastník konania 1/ považoval za nezrozumiteľnú časť správnej žaloby označenú ako „Princíp vyvažovania práv, prednosť environmentálnych záujmov“, nakoľko v nej chýbal súvis s prejednávanou vecou. Tvrdenie, že žalovaný uprednostnil ekonomické a hospodárske záujmy pred environmentálnymi záujmami spoločnosti, nie je ničím podložené. Zámerom navrhovateľa sa práveže realizujú environmentálne záujmy spoločnosti. Požiadavku žalobcu, aby konajúci súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie považoval za nedôvodnú a nenáležitú.

- 18- TN-11S/97/2022

40. K otázke ochrany verejného záujmu uviedol, že žalobca argumentuje, že jeho poslaním a hlavným cieľom je ochrana verejného záujmu v oblasti životného prostredia v postavení zainteresovanej verejnosti. O tomto tvrdení žalobcu však môžeme v mnohých prípadoch pochybovať, avšak v prípade zámeru navrhovateľa, t. j. triediaceho centra zálohového systému v obci Kočovce, je konanie žalobcu presne opačné. Navrhovateľ je totiž organizáciou založenou na základe zákona o zálohovaní (t. j. zákona č. 302/2019 Z. z.), ktorého cieľom je zlepšenie životného prostredia v oblasti odpadového hospodárstva, konkrétne pri zálohovaní jednorazových obalov na nápoje. Navrhovateľ teda napĺňa verejnoprospešné ciele stanovené strategickými dokumentami a legislatívou Slovenskej republiky ako aj Európskej únie, za účelom zvýšenia kvality a ochrany životného prostredia. Realizovanie zámeru navrhovateľa je napĺňaním úloh a povinností navrhovateľa, ktoré mu vyplývajú zo zákona o zálohovaní, pričom prevádzka triediaceho systému je dôležitou súčasťou fungovania zálohového systému obalov na nápoje na Slovensku. Zámer navrhovateľa bol plánovaný v už postavenom priemyselnom parku mimo intravilánu, v lokalite na to určenej, a tak, aby v čo najmenšej, resp. primeranej miere zaťažoval dotknutých obyvateľov a jednotlivé zložky životného prostredia. Po predložení zámeru verejnosti a následnom vysvetlení zo strany navrhovateľa, dotknutá verejnosť (najmä predstavitelia obce Kočovce a jej obyvatelia) zámer prijala. Navrhovateľ nemá informácie o tom, že by obyvatelia obce Kočovce či iná dotknutá verejnosť boli nespokojní či mali nejaké dodatočné námietky. Konanie žalobcu v tomto prípade popiera základný zmysel a účel pôsobenia zainteresovanej verejnosti ohľadom ochrany životného prostredia.

41. Žalobca svojím konaním vedome a úmyselne zneužíva právo. Pod rúškom ochrany verejného záujmu, resp. práva na životné prostredie, zneužívaním procesného inštitútu zainteresovanej verejnosti blokuje realizáciu mnohých zámerov a rozvoja území, avšak častokrát nie kvôli ochrane spomínaných hodnôt, ale pre iný účel. Aj v konaní pred prvostupňovým orgánom mal žalobca množstvo nezmyselných a nevykonateľných požiadaviek, s ktorými sa museli prvostupňový orgán, žalovaný, ale aj navrhovateľ zaoberať. Konanie žalobcu je zneužitím práva, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu.

42. Na záver vyjadrenia uviedol, že žalobca nepreukázal a riadne nezdôvodnil ani jeden zo žalobných dôvodov. Nepreukázal, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje výroky napadnutého rozhodnutia (a prvostupňového rozhodnutia) za nezákonné. Žalobca ako zainteresovaná verejnosť taktiež nepreukázal a nezdôvodnil, že bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno v tomto prípade. Naopak, napadnutým rozhodnutím a prvostupňovým rozhodnutím bol vykonaný verejný záujem, nakoľko sa realizáciou zámeru navrhovateľa zvyšuje kvalita a ochrana životného prostredia v oblasti odpadového hospodárstva. Prvostupňové rozhodnutie i napadnuté rozhodnutie sú správne, kvalitné, presvedčivé a preskúmateľné. Splňajú všetky náležitosti platných právnych predpisov, sú teda zákonné. Rovnako konania im predchádzajúce prebehli zákonne a správne. Na základe vyššie uvedených skutočností a argumentov navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania - 19- TN-11S/97/2022

43. Žalobca v replike zo dňa 27.02.2023 zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v bode 8, 12, 17, 18, 23 a 25 správnej žaloby.

44. Ďalší účastník konania 1/ vo vyjadrení zo dňa 15.02.2024 uviedol, že žalobca reprodukoval časti svojej správnej žaloby, ku ktorej sa už ďalší účastník konania 1/ vyjadril vo vyjadrení k správnej žalobe, ktorého sa pridrižiava, preto opätovne navrhol žalobu zamietnuť.

45. Žalobca sa podaním zo dňa 20.02.2024, doplneným e-mailovým podaním zo dňa 26.02.2024, vyjadril k vyjadreniu ďalšieho účastníka konania 1/ s tým, že pokiaľ sa správny súd stotožňuje s názorom ďalšieho účastníka konania 1/ ohľadom všeobecnosti a neurčitosti správnej žaloby, je povinný postupovať podľa ustanovenia § 59 SSP. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Svk/14/2021. Podľa žalobcu účelnosť a arbitrárnosť výkladu právnych predpisov spôsobuje, že žaloba pôsobí „chaoticky a šablónovito“, lebo tým reaguje na systematický účelovo šikanózny výklad práva zo strany žalovaného. Súčasne to naznačuje, že rozhodnutie nie je výsledkom vyhodnotenia vplyvov, výrok je logickým záverom úvah uvedených v odôvodnení, ale že odôvodnenie je v podstate chaotickým zhlukom argumentov, ktoré boli dodatočne vyhľadávané, aby zdanlivo podporili rozhodnutie žalovaného. Súd sa taktiež nemôže odkloniť od žalobných bodov a nemôže ani žalované rozhodnutia skúmať inak ako podľa § 178 ods. 3 SSP pre porušenie verejných záujmov v oblasti životného prostredia. Napríklad skúmať, či nedošlo k porušeniu individuálnych práv a záujmov žalobcu, keďže ich porušenie žalobca žalobou nenamietal. Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania 1/ považoval za šikanózne, ktorým sa sledovalo poškodenie žalobcu v tom zmysle, aby sa o jeho žalobe nerozhodovalo na základe žalobných dôvodov, ale na základe v princípe diskriminačného upretia práva na účinný prostriedok nápravy a dobrú správu vecí verejných tým, že sa o žalobe malo rozhodovať na základe mediálneho a politického pôsobenia D. K., ktoré mali byť použité ako notoriety dostatočne odôvodňujúce nepriznanie práva žalobcovi. Ďalší účastník konania 1/ nemá právo sa vyjadrovať za žalovaného a odôvodňovať rozhodnutie žalovaného, nemá zároveň ani vedomosť o tom, akými úvahami pracovníci žalovaného žalobu pochopili a spracovali. Preto je jeho vyjadrenie v tomto smere irelevantné a nie prípustné.

46. Žalobca sa podaním doručeným dňa 25.03.2024 vyjadril k vyjadreniu ďalšieho účastníka konania 1/ zo dňa 15.02.2024, v ktorom poukázal na účel konzultácie podľa § 63 ods. 2 písm. c) zákona EIA s tým, že ich cieľom malo byť, aby si s ďalším účastníkom konania 1/ vzájomne vysvetlili stanoviská a aby ďalší účastník konania 1/ pochopil komplexnú a komplikovanú problematiku, ktorej sa žalobca ako ekologický spolok venuje. Len v dôsledku neochoty žalovaného a prvostupňového orgánu a zjavnej nadpráce okresných orgánov vyhovieť navrhovateľovi, ktorý zjavne súvisí s realizáciou jedného projektu, ktorý za svoj projekt považoval aj minister životného prostredia, sa nepodarilo veci si vysvetliť v procese EIA, hoci presne ten je na to určený a tento názorový a záujmový konflikt sa tak len nutne prelieva aj do súdneho konania. Za takejto situácie je legitímne aj racionálne, že sa voči
- 20- TN-11S/97/2022

takejto politike štátu žalobca bráni súdnou cestou. Je len dôsledkom politiky štátu a vo svojej podstate veľmi primitívneho spôsobu nezákonnosti konania štátnych orgánov, že žaloby žalobcu nie sú sofistikované a nie sú jedinečné – je to len priamym dôsledkom primitívnosti a unifikovaného spôsobu

porušovania práva zo strany štátnych orgánov, na čo žalobca reagoval správnymi žalobami. Štát si povedal – že bude už systémovo poškodzovať žalobcu – lebo z hľadiska prípadnej zodpovednosti to pre neho generuje menej problémov ako by mal konať zákonne, vecne správne a spravodlivo. Ide o marketingovú stratégiu krízového manažmentu customer relations – ak z akéhokoľvek dôvodu firma čelí riziku absolútnej nespokojnosti jedného klienta za cenu „záchranu vzťahov s inými klientami“ lebo neistý pokus o záchranu toho jedného by ho pripravil o čas a prostriedky postarať sa o ostatných – potom je racionálnou voľbou definitívne stratiť toho jedného aj s rizikom prípadných žalôb či spotrebiteľskej zodpovednosti. Nepochopenie právneho zástupcu ďalšieho účastníka konania 1/ však preukazuje, že veciam a argumentácii žalobcu nielen nerozumie, ale o porozumenie ani nestojí. Žalobca celkom nerozumie, k čomu sa právny zástupca ďalšieho účastníka konania 1/ vyjadril, odkazujúc na vyjadrenie žalobcu zo dňa 27.02.2023, nakoľko žalobca žiadne vyjadrenie dňa 27.02.2023 v predmetnej veci súdu nedoručil a takéto vyjadrenie zo strany žalobcu ani neeviduje. Je možné, že takýto úkon vykonal advokát zastupujúci žalobcu – jeho pochybenia však nemožno bez ďalšieho pripisovať žalobcovi, aj keď ho pred súdom zastupuje. Ďalší účastník konania 1/ si neuvedomuje právnu podstatu argumentácie o „výnimočnom opravnom prostriedku“. Nejde o opravný prostriedok v zmysle „tretieho odvolacieho konania“, ale ide o nástroj realizácie základného práva na účinný prostriedok nápravy (čl.47 Charty základných práv občanov EÚ, čl.14 Dohovoru o ľudských právach), prostredníctvom ktorého sa dosahuje aj základné právo na dobrú správu vecí verejných (čl.41 Charty základných práv občanov EÚ, čl.31 ods.1 Ústavy SR), ktorým sa realizuje a dotvára materiálny právny štát (čl.1 Ústavy SR).

47. Podanie žalobcu doručené dňa 25.03.2024 bolo doručené ostatným účastníkom konania na vedomie.

Konanie pred správnym súdom

48. Na základe zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, konkrétne aj z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. V dôsledku uvedeného je konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/97/2022 vedené na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. TN-11S/97/2022.

49. Správny súd v Banskej Bystrici následne Uznesením č. k. TN-11S/97/2022 zo dňa 14.01.2025, právoplatným dňa 13.02.2025, prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 19SVs/7/2024, predmetom ktorého bolo zodpovedanie právnej otázky majúcej význam pre toto konanie (z hľadiska posúdenia včasnosti podania správnej žaloby žalobcom), a to, či
- 21- TN-11S/97/2022

počítanie lehoty na podanie správnej žaloby žalobcom v postavení zainteresovanej verejnosti sa spravuje vždy iba ustanovením § 181 ods. 3 SSP alebo v prípade, že žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti bol súčasne účastníkom dotknutého administratívneho konania, či sa počítanie lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanou verejnosťou spravuje ustanovením § 181 ods. 1 SSP.

50. Správny súd v Banskej Bystrici Uznesením č. k. TN-11S/97/2022 zo dňa 30.06.2025, právoplatným dňa 16.07.2025, rozhodol podľa § 100 ods. 3 druhá veta SSP o pokračovaní v tomto konaní z dôvodu, že konanie pred Najvyšším správnym súdom SR bolo Uznesením sp. zn. 19SVs/7/2024 zo dňa 30.04.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.06.2025, právoplatne skončené, čím odpadol dôvod, pre ktorý bolo toto konanie prerušené. Najvyšší správny súd SR uvedeným uznesením rozhodol o spornej otázke spôsobom, že lehota zainteresovanej verejnosti (bez ohľadu na jej faktickú účasť v správnom súdnom konaní) na podanie správnej žaloby podľa § 181 ods. 3 SSP je vždy viazaná na právoplatnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo moment vydania opatrenia orgánu verejnej správy, čo podľa veľkého senátu plne korešponduje s interpretačnou zásadou terminologickej jednotnosti právneho predpisu a má oporu v jazykovom výklade § 181 ods. 3 SSP, v systematickom výklade § 181 ods. 3 v kontexte § 61 SSP a § 178 SSP, resp. systematickom výklade SSP ako celku.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov správnym súdom

51. Na prejednanie veci správny súd nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP (na žiadosť žalobcu) na deň 15.10.2025. Ďalší účastník konania 1/ podaním doručeným dňa 19.08.2025 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu dlhodobu plánovanej zahraničnej cesty právneho zástupcu v čase nariadeného termínu pojednávania, ktorému správny súd nevyhovelo, o čom bol upovedomený oznámením zo dňa 27.08.2025. Ďalší účastník konania 2/ podaním zo dňa 07.10.2025 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti a účelnosti a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný podaním doručeným 14.10.2025 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovného vyťaženia a neodkladných služobných povinností a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalobca podaním doručeným dňa 15.10.2025, oznámil, že sa pojednávania pred správnym súdom nezúčastní a súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho účasti. Uviedol, že sa pridrižiava svojej argumentácie uvedenej v správnej žalobe ako aj v písomných vyjadreniach. Ďalší účastníci konania 3/ až 6/ sa pojednávania pred správnym súdom nezúčastnili, neospravedlnili svoju neúčast' a nežiadali o odročenie pojednávania. Ďalší účastník konania 1/ sa na pojednávaní pred správnym súdom vyjadril v zhode s obsahom jeho písomného prednesu a v rámci záverečného slova žiadal správnu žalobu žalobcu zamietnuť.

52. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej aj len „správny súd“) ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnou žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe (§ 134 ods. 1 SSP), vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), keďže ide o správnu žalobu žalobcu podanú dňa
- 22- TN-11S/97/2022

07.10.2022, teda pred prijatím novely SSP účinnej od 01.07.2023. Správny súd po zistení, že správna žaloba bola podaná oprávnenou osobou, v zákonnej lehote (vzhľadom na prijatý názor Veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR v rozhodnutí sp. zn. 19SVs/7/2024 zo dňa 30.04.2025) a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal na pojednávaní nariadenom na návrh žalobcu a po oboznámení sa so žalobou, ako aj s vyjadreniami žalovaného a ďalšieho účastníka konania 1/, s pripojeným administratívnym spisom predloženým žalovaným a dospel k záveru, že správnej žalobe nie je možné priznať úspech a senát správneho súdu ju vyhodnotil ako nedôvodnú, preto ju zamietol podľa § 190 SSP. Správny súd nezistil v postupe a v rozhodnutiach orgánov verejnej správy také nedostatky, pre ktoré by nebol viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§134 ods. 2 SSP).

53. Podľa čl. 44 ods. 1 a 2 Ústavy SR každý má právo na priaznivé životné prostredie. Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.

54. Podľa § 2 zákona EIA účelom zákona je najmä

- a) včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja,
- b) zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
- c) objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov a to aj v porovnaní s nulovým variantom,
- d) určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia,
- e) získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

62. Podľa § 3 písm. a), c), f), g), k), s) zákona EIA na účely tohto zákona

- a) vplyv na životné prostredie je akýkoľvek priamy alebo nepriamy vplyv na životné prostredie vrátane vplyvu na zdravie ľudí, flóru, faunu, biodiverzitu, pôdu, klímu, ovzdušie, vodu, krajinu, prírodné lokality, hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a vzájomné pôsobenie medzi týmito faktormi,
- c) posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je postup uvedený v tretej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy navrhovanej činnosti alebo jej zmeny

na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa vypracovanie zámeru, určenie rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, vypracovanie správy o hodnotení vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie (ďalej len "správa o hodnotení činnosti") alebo jej zmeny a záverečného stanoviska z posúdenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny (ďalej len "záverečné stanovisko"), pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečená účasť verejnosti a konzultovanie s verejnosťou a dotknutými orgánmi, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou, - 23- TN-11S/97/2022

f) navrhovaná činnosť alebo zmena navrhovanej činnosti (ďalej len "navrhovaná činnosť alebo jej zmena") je realizácia stavieb, iných zariadení, realizačný zámer alebo iný zásah do prírodného prostredia alebo do krajiny meniaci fyzické aspekty lokality vrátane ťažby nerastnej suroviny,

g) navrhovateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať navrhovanú činnosť alebo jej zmenu vyžadujúcu si povolenie,

k) príslušný orgán je orgán štátnej správy, ktorý plní povinnosti na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie a má dostatočné odborné znalosti na preskúmanie správy o hodnotení činnosti alebo, ak je to potrebné, k nim má prístup; je ním Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"), okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad, ak nie je v zákone uvedené inak, s) dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní.

63. Podľa § 18 zákona EIA predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny musí byť každá

a) navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti A, ak nejde o činnosť realizovanú na účely uvedené v písmene b),

b) navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti A, realizovaná výhradne alebo najmä na účel rozvoja a testovania nových metód alebo výrobkov, prípadne metód alebo výrobkov, ktoré sa nepoužívali viac ako dva roky, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti,

c) navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti B, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania,

d) zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti A, ak taká zmena samotná dosahuje alebo prekračuje prahovú hodnotu, ak je prahová hodnota pre navrhovanú činnosť v prílohe č. 8 časti A ustanovená,

e) zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti A, ktorá nie je zmenou podľa písmena d) a ide o zmenu, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania o posudzovaní jej vplyvov,

f) zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie a ide o zmenu, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania,

g) navrhovaná činnosť alebo jej zmena neuvedená v písmenách a) až f) alebo v odseku 2, ktorá podľa odborného stanoviska štátneho orgánu ochrany prírody a krajiny^{8a}) pravdepodobne môže mať samostatne alebo v kombinácii s inou činnosťou významný vplyv na územie sústavy chránených území,

h) navrhovaná činnosť, na ktorú sa vzťahuje osobitný predpis o prevencii závažných priemyselných havárií, z dôvodu zohľadnenia cieľov prevencie závažných priemyselných havárií a obmedzovania ich následkov na zdravie ľudí, životné prostredie a majetok. - 24- TN-11S/97/2022

64. Podľa § 20a zákona EIA rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia^{22b}) obsahuje

a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo

b) odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a

c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12.

65. Podľa § 23 ods. 4 zákona EIA rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská²³⁾ k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, stanovisko sa považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce. Na stanovisko doručené po lehote sa nemusí prihliadať. Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať pripomienky len v rozsahu svojej pôsobnosti a písomné stanovisko odôvodniť.

66. Podľa § 24 ods. 1 zákona EIA príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o

- a) tom, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena podlieha zisťovaciemu konaniu, posudzovaniu vplyvov, konaniu podľa § 19 a o skutočnosti, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena podlieha posudzovaniu vplyvov presahujúcich štátne hranice, ak ide o tento prípad,
- b) svojej právomoci na vydanie rozhodnutia k navrhovanej činnosti alebo jej zmene v zisťovacom konaní alebo v posudzovaní jej vplyvov a o povoľujúcom orgáne,
- c) tom, že od povoľujúceho orgánu a príslušného orgánu možno získať informácie o navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ktorá je predmetom konania,
- d) povoleniach potrebných na realizáciu navrhovanej činnosti alebo jej zmeny,
- e) odbornom stanovisku podľa § 18 ods. 1 písm. g), zámere podľa § 22 a 23, rozsahu hodnotenia podľa § 30 a správe o hodnotení činnosti podľa § 31,
- f) čase, mieste a spôsobe, ktorým sa relevantné informácie sprístupnia verejnosti vrátane informácie o konaní verejného prerokovania,
- g) podrobnostiach zabezpečenia účasti verejnosti v konaní vrátane informácií o povoľujúcom orgáne, ktorému možno zasielať pripomienky alebo otázky, a o podrobnostiach o lehote na zaslanie pripomienok alebo otázok,
- h) praktických informáciách o prístupe k správnomu konaniu a súdnemu konaniu podľa tohto zákona, najmä o prístupe verejnosti k opravným prostriedkom pred správnym orgánom a pred súdom a určenie štádia konania, v ktorom možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo nečinnosť,
- i) iných informáciách dôležitých na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia. - 25-TN-11S/97/2022

67. Podľa § 24 ods. 2 zákona EIA dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu.²⁴⁾ Na odôvodnené písomné stanoviská a pripomienky podané v konaní podľa tretej časti tohto zákona o ktorých už bolo rozhodnuté, sa nemusí prihliadať v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

68. Podľa § 24 ods. 3 zákona EIA verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním

- a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4,
- b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8,
- c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2,
- d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

69. Podľa § 24 ods. 4 zákona EIA verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásť deň zverejnenia rozhodnutia

vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

70. Podľa § 29 ods. 1 zákona EIA ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky

a. zámer s náležitosťami podľa § 22 ods. 4 a prílohy č. 9, ak má byť predmetom zisťovacieho konania navrhovaná činnosť alebo

b. oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vypracované podľa prílohy č. 8a, ak má byť predmetom zisťovacieho konania zmena navrhovanej činnosti.

71. Podľa § 29 ods. 2 zákona EIA príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

72. Podľa § 29 ods. 3 zákona EIA ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie
- 26- TN-11S/97/2022

konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

73. Podľa § 29 ods. 4 zákona EIA na zisťovacie konanie k zámeru sa vzťahujú primerane § 22 ods. 5 a 6, § 23 a § 53 ods. 3.

74. Podľa § 29 ods. 11 zákona EIA výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

75. Podľa § 29 ods. 13 zákona EIA výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

76. Podľa § 64 zákona EIA na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem

- a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona,
- b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
- c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 7,
- d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
- e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
- f) konfliktu záujmov podľa § 63a,
- g) vydávania potvrdenia o súlade podľa § 37a.

77. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

78. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa,

má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

79. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

- 27- TN-11S/97/2022

80. Podľa § 47 ods. 1 až 3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

81. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

82. Správnou žalobou zo dňa 07.10.2022, podanou pôvodne na Krajský súd v Trenčíne toho istého dňa a vedenou pod sp. zn. 11S/97/2022, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. spisu OU-TN-OOP3-2022/005889-006 zo dňa 22.07.2022, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového orgánu č. spisu OU-NM-OSZP-2022/000939-48 zo dňa 04.04.2022, ktorým prvostupňový orgán rozhodol, že navrhovaná činnosť „Triediace centrum Správcu zálohového systému n.o.“, predložená navrhovateľom (ďalší účastník konania 1/), sa nebude posudzovať podľa zákona EIA, zmenil v jeho výrokovej časti tak, že odstránil podmienku č. 1 týkajúcu sa povinnosti mať vypracovanú hlukovú štúdiu pre dotknuté územie do doby spustenia triediaceho strediska, ktorá overí, či navrhovaná činnosť neprekročí povinnú hladinu hluku. Žalovaný zároveň uviedol, že v ostatných častiach zostáva prvostupňové rozhodnutie nezmenené.

83. Správny súd považoval za potrebné najskôr posúdiť procesný návrh žalobcu, ktorý v správnej žalobe navrhol, aby správny súd prerušil konanie a podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom EÚ s nasledovnými otázkami: 1/ Či je súladné s právom Európskej únie nedodržiavať ustanovenia osobitného zákona, ktorým sa transponovala smernica EIA a Aarhuský dohovor do slovenského právneho poriadku? 2/ Či je súladné s právom Európskej únie neposudzovať kumulatívne a synergické vplyvy celoštátneho systému recyklácie, ale posudzovať každú súčasť systému samostatne? 3/ Či je prípustné v rámci Európskej únie aplikovať vyvažovanie záujmov, alebo či environmentálne právo má prednosť aj pred vyvažovaním ústavou garantovaných práv?

84. Správny súd nevzhladol dôvodnosť takéhoto návrhu, nakoľko položenie uvedených prejudiciálnych otázok nepovažuje za potrebné pre rozhodnutie v tejto veci. Takáto povinnosť iniciovať konanie pred Súdny dvorom EÚ správneho súdu nevyplýva ani z čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, keďže nie je konečným súdom. Za podstatné považuje správny súd to, že návrh žalobcu je nekonkrétny, žalobca v ňom neuviedol, ktoré konkrétne normy európskeho

- 28- TN-11S/97/2022

práva (ich ustanovenia) majú byť objasnené a aplikované v danej veci. Naopak, správne orgány v súlade s § 24 ods. 1 zákona EIA a súlade s Aarhuským dohovorom poskytli verejnosti všetky relevantné informácie, čo preukázal samotný žalobca, ktorý do správneho konania vstúpil v postavení dotknutej verejnosti a následne s ním bolo konané v súlade so všetkými s tým súvisiacimi procesnými pravidlami. Rovnako nie je zrejmé, s akým konkrétnym obsahom noriem práva Európskej únie by mal kolidovať výklad zaujatý správnymi orgánmi v tu prejednáwanej veci. Správny súd pritom poukazuje aj na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, z ktorých vyplýva, že začatie prejudiciálneho konania závisí

výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu takéhoto návrhu (napr. rozsudok zo 06.12.2008, Cartesio, C 210/06). Preto správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (§ 100 ods. 1 písm. c) SSP a contrario), postupujúc podľa § 162 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov v spojení s § 25 SSP.

85. Správny súd na úvod k podanej správnej žalobe musí uviesť, že žalobca síce podal rozsiahlu správnu žalobu, avšak jej obsah bol na mnohých miestach neurčitý a plný teoretických východísk bez ozrejmenia ich aplikácie vo vzťahu k preskúmaným rozhodnutiam žalovaného a prvostupňového orgánu. Pokiaľ žalobca v reakcii na vyjadrenia žalovaného a ďalšieho účastníka konania 1/ uviedol, že v prípade ak by správny súd dospel k záveru, že žalobné námietky sú všeobecné a neurčité, správny súd má povinnosť zvoliť postup podľa § 59 SSP, správny súd uvádza, že z ustálenej judikatúry Najvyššieho správneho súdu SR a Ústavného súdu SR vyplýva, že aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vtedy, ak z podania vo veci samej nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ňou sleduje alebo je neúplné či nezrozumiteľné, pričom táto situácia nenastáva, ak žaloba obsahuje náležitosti podľa § 182 ods. 1 SSP, teda aj dôvody žaloby. Samotná kvalita predostretých žalobných bodov je na žalobcovi. Správny súd je v zmysle § 134 ods. 1 viazaný včas uplatnenými žalobnými námietkami a je v dispozícii žalobcu tieto konkretizovať. Ak žalobné body žalobca formuluje len všeobecne a v nekonkrétnej rovine, toto nie je nedostatok žaloby z pohľadu jej náležitostí a nie je dôvodom na odstraňovanie jej väd. V tom prípade súd meritórne prejedná vec v zmysle takto uplatnených žalobných bodov. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Svk/22/2024 zo dňa 28.05.2025, podľa ktorého „uvedené východiská sú aplikovateľné tak pri žalobcovi so žalobnou legitimáciou podľa § 178 ods. 1 SSP, ako aj podľa § 178 ods. 3 SSP. Aj v prípade namietaného porušenia verejného záujmu v oblasti životného prostredia musí byť správna žaloba dostatočne konkrétna po skutkovej aj právnej stránke (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP), nestačí len všeobecný nesúhlas s postupom správnych orgánov. Správny súd nekonštatoval, že by zo správnej žaloby nebolo zrejmé, čo sa ňou sleduje, ani že by bola neúplná, nezrozumiteľná alebo úmysel žalobcu nejasný, preto nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 59 SSP“. Správny súd v tu prejednávanvej veci nemal preto povinnosť za žalobcu (ktorý bol v súdnom konaní právne zastúpený) vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti a určovať tak rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia správnym súdom (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 644/2024).

- 29- TN-11S/97/2022

86. K námietkam žalobcu o potencionálnom ohrození životného prostredia tým, že ďalší účastník konania 1/ si nesplnil povinnosť uvedenú v § 18 zákona o životnom prostredí, t. j. sám nepozná vplyvy svojej činnosti na životné prostredie, a zároveň, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu z § 17 ods. 2 zákona o životnom prostredí, a teda nepostupoval zákonne a správne na úseku životného prostredia, že rozhodnutie žalovaného nebolo prijaté s Aarhuským dohovorom a rozhodnutím žalovaného boli porušené ústavné práva verejnosti podľa čl. 44, 45, 46, čl. 30 ods. 1 Ústavy SR, pretože žalovaný porušil a nedodrжал celý rad ustanovení osobitných zákonov, správny súd uvádza, že v týchto bodoch žalobca predniesol len všeobecné a nekonkrétne žalobné námietky s poukazom na vybrané ustanovenia Ústavy SR a Aarhuský dohovor bez priliehajúcej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa na prejednávanú vec. Neuviedol, ako žalovaný a ďalší účastník konania 1/ porušili svoje povinnosti a ani neuviedol, aké ďalšie ustanovenia zákonov a čím žalovaný nedodrжал, ani na základe čoho dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného nebolo prijaté v súlade s Aarhuským dohovorom, a tiež nešpecifikoval tvrdené porušenie ústavných práv verejnosti vydaným rozhodnutím žalovaného. Takto všeobecne formulované a nekonkrétne žalobné námietky, ktoré z tohto dôvodu možno považovať len za vyjadrenie všeobecného nesúhlasu žalobcu s postupom prvostupňového orgánu i žalovaného, ako aj s ich hodnotením veci, bránili tomu, aby správny súd viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 134 ods. 1 SSP, mohol na ich základe dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia. Keďže žalobca dostatočne nekonkretizoval, v čom sa žalovaný mylil alebo v čom sú jeho úvahy v rozpore so zákonom alebo so zásadami logického uvažovania v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe tak, ako boli žalobcom formulované, nebolo možné týmto žalobným bodom vyhovieť.

87. Ani v bodoch 2. až 4. správnej žaloby žalobca neuviedol žiadne konkrétne žalobné námietky, ktorými by odôvodňoval nezákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, keďže neuviedol žiadnu priliehavú skutkovú a právnu argumentáciu vzťahujúcu sa na prejednávanú vec. Je nepochybné,

že žalobca je občianskym združením s predmetom činnosti zabezpečujúcim presadzovanie verejných záujmov na ochranu životného prostredia, ktorému prináležia oprávnenia vyplývajúce z vnútroštátnej a medzinárodnej právnej úpravy zabezpečujúce možnosť presadzovať záujmy verejnej ochrany životného prostredia v rozličných druhoch administratívnych procesov. Tieto žalobné námietky však nemajú konkrétny materiálny obsah zabezpečujúci presadzovanie záujmov ochrany životného prostredia v konkrétnej prejednávanej veci. Pokiaľ žalobca v bode 4. správnej žaloby všeobecne tvrdil, že mu vždy išlo o úplné, presné a správne informácie o životnom prostredí, príčinách stavu a následkoch, ktoré konkrétny projekt bude mať na životné prostredie, pričom len poukázal na viaceré ustanovenia zákona EIA, zákona o životnom prostredí a Správneho poriadku, správny súd uvádza, že takéto tvrdenie žalobcu má len konštatačný charakter a nepredstavuje relevantnú žalobnú námietku, na základe ktorej by správny súd mohol vykonať súdny prieskum napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy. Podľa § 182 ods. 1 písm. e) SSP je jednou z povinných náležitostí správnej žaloby uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia za nezákonné (tzv. žalobné body). Je povinnosťou žalobcu v konkrétnostiach uviesť, v čom je rozhodnutie, ktoré napáda, alebo postup, ktorý jeho vydaniu

- 30- TN-11S/97/2022

predchádzal, v rozpore so zákonom a ako to malo vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Nie je úlohou správneho súdu si za účastníka konania domýšľať ďalšie žalobné body a rovnako tak z vlastnej iniciatívy si konkretizovať žalobcom uplatnené námietky majúce všeobecný charakter. Podľa § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom v tu prejednávanej veci je žalobca (odhliadnuc od faktu, že má postavenie zainteresovanej verejnosti) zastúpený právnym zástupcom.

88. Podľa názoru správneho súdu zo strany správnych orgánov nedošlo ani k porušeniu zákona č. 43/2006 Z. z. (Aarhuský dohovor), keď prvostupňový orgán sprístupnil verejnosti informácie o životnom prostredí, ako aj zámer o navrhovanej činnosti a toto sprístupnenie bolo vykonané spôsobom, ktorý je v dnešnej dobe štandardný, teda tieto doklady boli zverejnené na webovej stránke prvostupňového orgánu, resp. Ministerstva životného prostredia SR. Neobstojí tak tvrdenie žalobcu, že počas administratívneho konania orgány verejnej správy reálne upierali právo verejnosti na informácie o životnom prostredí a zároveň obmedzili možnosť verejnosti ovplyvniť výsledok konania. Z administratívneho spisu vyplýva, že verejnosť bola informovaná o priebehu celého správneho konania v predmetnej veci od podania Oznámenia o zámere navrhovanej činnosti navrhovateľom a mohla sa oboznámiť so všetkými podaniami v tejto veci ako aj s rozhodnutiami prvostupňového orgánu a žalovaného a mala možnosť kedykoľvek do predmetného konania v zmysle zákona vstúpiť, tak ako to urobil napríklad aj samotný žalobca. Správny súd poukazuje na skutočnosť, že všeobecné konštatovanie o nesúlade napadnutého rozhodnutia, resp. postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, s účelom Aarhuského dohovoru, o porušení zásad uplatňovaných v správnom konaní (tvrdené porušenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku), o podstatnom porušení ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, bez konkretizácie jeho porušenia s poukazom na konkrétny dopad na práva žalobcu, resp. na verejný záujem v oblasti životného prostredia, len na základe vlastných úvah a záverov žalobcu, na vecný prieskum správnym súdom nepostačuje. Išlo o nekonkrétne, všeobecné námietky, ktoré boli v zásade len prejavom nesúhlasu s postupom prvostupňového orgánu. Správny súd nemôže za žalobcu vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti.

89. Žalobca namietal, že žalovaný sa nevysporiadal s námietkou nedostatku právomoci prvostupňového orgánu ako aj žalovaného viesť administratívne konanie, a to z dôvodu celoslovenského záberu recyklačného modelu plastových obalov s poukazom na takmer identický zámer navrhovanej činnosti „Recyklačná linka na zhodnotenie PET fliaš“ navrhovateľa RENVIRO s.r.o., ktorý je posudzovaný Okresným úradom Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, pričom tieto zábery je podľa žalobcu nutné posudzovať v spoločnej súvislosti podľa kritéria č. I. 2 prílohy č. 10 k zákonu EIA z hľadiska toho, či ich kumulatívny a synergický efekt neprekračuje medzné hodnoty.

90. Správny súd k uvedenej námietke uvádza, že žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že totožná žalobná námietka bola žalobcom vznesená aj v rámci odvolania proti pôvodnému prvostupňovému rozhodnutiu, pričom žalovaný ako odvolací orgán mal za to, že sa s ňou vysporiadal už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom

rozhodnutí, preto sa v zmysle zásady hospodárnosti konania k nej už nevyjadroval. Nahliadnutím do zrušujúceho rozhodnutia správny súd zistil, že žalovaný sa ako odvolací orgán predmetnou pripomienkou žalobcu zaoberal, keď na strane 7 uviedol, že „nie je v kompetencii prvostupňového orgánu v zisťovacom konaní podľa zákona EIA posudzovať celý model recyklácie plastových obalov. Tvorba a posudzovanie modelu recyklácie plastových obalov boli predmetom v procese tvorby príslušných strategických a legislatívnych dokumentov. Prvostupňový orgán vyhodnocuje vplyvy na životné prostredie zámeru prevádzky triediacej linky na jednorazové zálohované obaly z plastov a kovov v priemyselnom areáli v obci Kočovce. Odvolací orgán dodal, že navrhovateľ musí pri nakladaní s odpadom postupovať v zmysle hierarchie odpadového hospodárstva“. Správny súd uvádza, že vo všeobecnosti právomoc a príslušnosť orgánu verejnej správy sú procesnými podmienkami vyplývajúcimi z právnych predpisov. Podľa § 29 ods. 3 zákona EIA „zisťovacie konanie na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná príslušný orgán, pričom určí, či navrhovaná činnosť bude predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa tohto zákona“. Ustanovenie § 3 písm. l) zákona EIA zároveň ustanovuje, že „príslušný orgán je orgán štátnej správy, ktorý plní povinnosti na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie a má dostatočné odborné znalosti na preskúmanie správy o hodnotení činnosti alebo, ak je to potrebné, k nim má prístup; je ním Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad, ak nie je v zákone uvedené inak, a ak ide o zisťovacie konanie a posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, týkajúcich sa prevádzok podľa osobitného predpisu je ním Slovenská inšpekcia životného prostredia“. Z ustanovení zákona EIA tiež vyplýva, že príslušnosť okresného úradu na zisťovacie konanie závisí od dosahu navrhovanej činnosti. Ak má činnosť dosah na územie viacerých okresov (resp. s dosahom na územie kraja), je príslušný okresný úrad v sídle kraja. V prípade, že má navrhovaná činnosť dopad len na územie jedného okresu, je príslušný okresný úrad. Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci, kedy navrhovaná činnosť mala dosah len na okres Nové Mesto nad Váhom, keďže navrhovaná činnosť sa mala realizovať len v okrese Nové Mesto nad Váhom, v obci E.. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že napriek tomu, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí iba poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutie v tejto veci, v ktorom sa vysporiadal s pripomienkou žalobcu ohľadom nedostatku príslušnosti prvostupňového rozhodnutia, správny súd nevzhladol dôvodnosť námietky žalobcu, nakoľko nie je pravdou, že by sa orgány verejnej správy touto námietkou vôbec nezaoberali. Navyše z prvostupňového rozhodnutia vyplývajú konkrétne ustanovenia právnych predpisov (podľa § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 53 písm. c) a § 56 písm. b) zákona EIA), z ktorých prvostupňový orgán odvíjal svoju vecnú a miestnu príslušnosť na vydanie rozhodnutia v zisťovacom konaní. Žalobca napokon ani nenamietal, že by napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo z tohto dôvodu nepreskúmateľné.

91. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti argumentoval tým, že navrhovaná činnosť je súčasťou celoslovenského projektu recyklácie obalov a správne orgány boli povinné podľa § 20 ods. 2 zákona EIA posudzovať kumulatívne a synergické vplyvy v spojení s tým, že podľa žalobcu takmer identický zámer navrhovanej činnosti „Recyklačná linka na zhodnocovanie PET

fľaš“ navrhovateľa RENVIRO s.r.o. je posudzovaný Okresným úradom Trnava, žalovaný v napadnutom rozhodnutí sa dostatočne vysporiadal s uvedeným tvrdením žalobcu a poukázal na to, že „v predmetnom prípade sa posudzuje triediace zariadenie určené na triedenie a úpravu vyzbieraných jednorazových zálohovaných obalov na nápoje z PET fliaš a plechoviek. Vytriedené a upravené obaly budú následne ďalej zhodnocované v zmysle princípu bottle to bottle a can to can. Odpad, ktorý nebude možné zhodnotiť v zmysle uvedeného princípu bude následne inak materiálovo zhodnocovaný v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva. Účelom zámeru „Recyklačná linka na zhodnocovanie PET fliaš“, na ktorý poukazuje odvolateľ, je zhodnocovanie odpadov v areáli bývalých automobilových závodov TAZ Trnava, pričom výstupným produktom zhodnocovania je recyklat vo forme pranej PET vložky vysokej kvality. Nakoľko budú uvedené zámery realizované na odlišných miestach a jedinou súvislosťou medzi nimi je odpadový materiál z PET fliaš, odvolací orgán má za to, že realizáciou oboch navrhovaných činností nedôjde ku kumulatívne negatívne vplyvu na životné prostredie.“ Žalovaný

zároveň doplnil, že „vychádzajúc z kritérií pre zisťovacie konanie v zmysle prílohy č. 10 zákona EIA sa vyhodnocujú kumulatívne vplyvy navrhovanej činnosti a činností už existujúcich alebo schválených. Nie je úlohou prvostupňového správneho orgánu vyhodnocovať kumulatívne vplyvy do budúcnosti z hľadiska naplňania zákona o odpadoch a princípov cirkulárnej ekonomiky. Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že merítom veci je posúdenie vplyvov konkrétneho zámeru navrhovanej činnosti, ktorým je triediace centrum Správca zálohového systému, n. o. na životné prostredie a nie posudzovanie celého modelu recyklácie odpadových obalov.“ Námieta žalobcu, podľa ktorej sa žalovaný ani prvostupňový orgán nezaoberali uvedenými pripomienkami žalobcu preto nezodpovedá obsahu preskúmaných rozhodnutí, preto ju správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

92. Správny súd zdôrazňuje, že rozhodnutie zo zisťovacieho konania je odborným podkladom, resp. podkladovým rozhodnutím pre vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. V zisťovacom konaní sa posudzuje návrh, t. j. zámer navrhovanej činnosti, ktorý predkladá navrhovateľ, a to minimálne v 3 variantoch. Prvým je tzv. nulový variant, t. j. stav, ktorý by v dotknutom území nastal, ak by sa navrhovaná činnosť nerealizovala, a v dvoch navrhovaných realizačných variantoch, o ktorých podobe rozhoduje navrhovateľ. V konaní podľa zákona EIA sa uskutočnenie navrhovanej činnosti, ani umiestnenie zámeru nepovoľuje ani nezakazuje. Navrhovateľ si preto pred realizáciou svojho zámeru musí zabezpečiť všetky súhlasy a povolenia vyžadované osobitnými právnymi predpismi, ktoré získa v samostatných povoľovacích konaniach. Úlohou orgánu verejnej správy v zisťovacom konaní je hájiť verejný záujem tak, aby bola včasne a účinne zabezpečená vysoká úroveň ochrany životného prostredia (§ 2 zákona EIA). Výsledkom zisťovacieho konania je na základe predloženého zámeru navrhovanej činnosti, doručených stanovísk a kritérií uvedených v prílohe č. 10 zákona EIA, vychádzajúc z príslušných právnych predpisov, určiť, či je potrebné navrhovanú činnosť s ohľadom na jej vplyvy na životné prostredie posúdiť podľa zákona EIA. Správny súd pre úplnosť dodáva, že splnenie podmienok rozhodnutia zo zisťovacieho konania s rozhodnutiami vydanými podľa zákona EIA a ich podmienkami skúma podľa § 38 ods. 4 zákona EIA prvostupňový orgán v následných povoľovacích konaniach.

- 33- TN-11S/97/2022

93. Žalobca ďalej tvrdil, že došlo k porušeniu § 22 ods. 6 zákona EIA, ktoré sa týka povinnosti predložiť viaceré realizačné varianty navrhovanej činnosti, nakoľko správny orgán bez riadneho odôvodnenia umožnil navrhovateľovi upustiť od variantného riešenia. Správny orgán podľa žalobcu neuviedol dôvody, na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že nastal výnimočný prípad, ktorý odôvodňuje upustenie od povinnosti variantného riešenia. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ (ďalší účastník konania 1/) doručil prvostupňovému orgánu dňa 20.08.2021 požiadavku na upustenie od variantného riešenia z dôvodu, že navrhovateľ nemá k dispozícii inú vhodnú lokalitu pre navrhovanú činnosť. Navrhovateľ tiež uviedol, že „samotná hala, v ktorej bude vykonávaná navrhovaná činnosť bola vybraná na základe lokality ako aj priestorovej vhodnosti na realizáciu navrhovanej činnosti a samozrejme dostupnosti na trhu. Areál má dobré dopravné napojenie na verejné komunikácie. Záujmové územie je v územnom pláne definované ako plocha výroby v zmysle §12 ods. 3 vyhlášky MŽP SR č. 55/2001 Z. z. Navrhovaná činnosť je v súlade s územným plánom obce. Zariadenie svojou objektovou skladbou a technologickým vybavením bude plne vyhovovať pre požadovaný účel. Zariadenie bude navrhnuté tak, aby spĺňalo všetky požiadavky z hľadiska právnych predpisov v oblasti ochrany životného prostredia, ako aj ostatných príslušných právnych predpisov. Prípadné alternatívne riešenie s iným umiestnením by malo pravdepodobne nevykonateľný charakter, nakoľko navrhovateľ nevie operatívne zabezpečiť dohodu s viacerými subjektmi bez garantovania budúcej spolupráce, čo by v prípade vybraného variantu s alternatívnym umiestnením mohlo zmať realizáciu navrhovanej činnosti“. Prvostupňový orgán z uvedených dôvodov požiadavke vyhovel listom č. OU-NM-OSZP-2021/009436-002 zo dňa 25.08.2021. Porovnanie variantov a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je len obsahovou náležitosťou v rámci prílohy č. 9, avšak toto sa netýka všetkých typov projektov. V tu posudzovanom prípade išlo o vybudovanie triediaceho centra na zhodnocovanie nie nebezpečných odpadov z obalov. Z obsahu administratívneho spisu tiež vyplynulo, že hala, v ktorej má byť navrhovaná činnosť vykonávaná, bola vybraná na základe lokality ako aj priestorovej vhodnosti na realizáciu navrhovanej činnosti. Záujmové územie je v územnom pláne definované ako plochy výroby v zmysle § 12 ods. 3 Vyhlášky MŽP SR č. 55/2001 Z. z. Navrhovaná činnosť je v súlade s územným plánom obce. Zariadenie svojou objektovou skladbou a technologickým vybavením bude plne vyhovovať pre požadovaný účel. Je pravdou, že zákon EIA ukladá správne

orgánu povinnosť uplatniť voči navrhovateľovi požiadavku na dopracovanie ďalšieho variantu, avšak len za predpokladu, že z pripomienkového zámeru vyplynie potreba posudzovania ďalšieho variantu navrhovanej činnosti. V danom prípade z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že nebola zo strany verejnosti, ani ďalších dotknutých subjektov predložená žiadna relevantná pripomienka, z ktorej by vyplynula potreba dopracovania ďalšieho variantu navrhovanej činnosti. Zo žiadneho doručeného stanoviska (ani žalobcovho) nevyplývala konkrétna pripomienka, z ktorej by vzišla reálna potreba dopracovania ďalšieho variantu navrhovanej činnosti. Z obsahu jednotlivých stanovísk vyplynulo, že navrhovaná činnosť nebude predstavovať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ale porovnateľné zaťaženia prostredia s pôvodne posudzovaným stavom. Vyššie uvedené skutočnosti boli obsiahnuté aj v odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov, preto neobstojí námietka žalobcu, že by dôvodnosť upustenia od variantnosti riešenia nemala byť riadne odôvodnená. V tomto smere možno prisvedčiť

- 34- TN-11S/97/2022

argumentácii žalovaného vo vyjadrení k správnej žalobe, že pokiaľ žalobca ako odvolateľ požadoval v prípade zámeru navrhovanej činnosti dopracovať variantné riešenie, musela by takáto požiadavka byť dostatočne odôvodnená. Žalobca však svoju požiadavku dopracovania ďalšieho variantného riešenia zámeru navrhovanej činnosti bližšie neodôvodnil. Správny súd poukazuje aj na to, že v samotnej správnej žalobe žalobca absenciu variantného riešenia len všeobecne konštatuje, ale nijako bližšie nekonkretizuje žiadnu skutočnosť, z ktorej by vzišla potreba iného variantného riešenia. Vzhľadom na uvedené správny súd v medziach žalobných bodov vyhodnotil postup správnych orgánov ako opodstatnený a súladný so zákonom, keď situáciu vyhodnotil ako výnimočnú situáciu, kedy bolo prípustné a dôvodné upustiť od variantného riešenia na základe žiadosti navrhovateľa. Z pripomienok predložených k zámeru navrhovanej činnosti podľa § 23 ods.4 zákona EIA nevyplývala potreba posudzovania ďalšieho variantu navrhovanej činnosti, preto túto žalobnú námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

94. K námietke žalobcu, že nezvolením konzultácie sa spôsobila procesná vada konania podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku, správny súd uvádza, že táto nezodpovedá priebehu administratívneho konania, keď z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca požiadala dňa 25.10.2021 o vykonanie konzultácie k zámeru navrhovanej činnosti a prvostupňový orgán listom č. OU-NM-OSZP-2021/09700-28 zo dňa 28.10.2021 oboznámil žalobcu s obsahom spisu a s predloženou hlučnou štúdiou a vyzval ho na predloženie písomného vyjadrenia za účelom vykonania písomnej konzultácie. Písomné vyjadrenie žalobcu s názvom „Písomná konzultácia podľa § 63 a § 65g zákona EIA“ bolo doručené prvostupňovému orgánu dňa 31.10.2021. K tomuto dokumentu doručil svoje vyjadrenie ďalší účastník konania 1/ dňa 04.11.2021. O výsledku konzultácie informoval prvostupňový orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené nie je pravdou tvrdenie žalobcu o nevykonaní konzultácií. Konzultácie podľa § 63 zákona EIA sú vykonávané v súlade s § 64 zákona EIA ako ústne pojednávanie podľa § 21 Správneho poriadku. Vychádzajúc z § 21 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak si to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. V tomto prípade prvostupňový orgán v konaní o posudzovaní vplyvov zámeru navrhovanej činnosti „Triediace centrum“ nenariadil ústne pojednávanie, pretože si to nevyžadovala povaha veci a v uvedenom konaní bolo verejnosti umožnené vykonať písomné konzultácie prostredníctvom zaslania odôvodneného písomného stanoviska podľa § 24 ods. 3 zákona EIA. Z obsahu § 63 zákona EIA nevyplýva, že by konzultácie za každých okolností museli byť realizované vyslovene ústnou formou. V nadväznosti na uvedené správny súd s poukazom na § 64 zákona EIA upresňuje, že z cit. ustanovenia vyplýva, že vo vzťahu k realizácii konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť Správneho poriadku, teda ani ustanovenie § 21 o nariadení ústneho pojednávania. Toto ustanovenie ponecháva na posúdenie správneho orgánu, aby ho nariadil, ak to povaha veci vyžaduje. V posudzovanom prípade správny súd konštatuje, že v nenariadení ústnej formy konzultácií nevzhladol porušenie zákona o EIA ani Správneho poriadku a žalobca ani neprezentoval argumentáciu, ako by toto namietané porušenie zákona malo viesť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okrem uvedeného správny súd poukazuje na skutočnosť, že samotný čl. 6 ods. 7 Aarhuského dohovoru predpokladá, že účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach môže byť

- 35- TN-11S/97/2022

realizovaná nie len výlučne formou ústnou (ústne konzultácie), ale aj formou písomnou, kedy výslovne ustanovuje, že: „Spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti.“. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ ako zainteresovaná verejnosť mohol písomne zaslať stanoviská podľa § 24 ods. 3 zákona EIA a tieto stanoviská by boli konzultované resp. k týmto stanoviskám by bolo zaslané vyjadrenie dotknutého orgánu resp. prvostupňového orgánu nemožno sa stotožniť s námietkou sťažovateľa, že došlo k porušeniu práva účasti verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach.

95. Správny súd poukazuje ďalej na to, že argumentácia žalobcu v časti označenej žalobcom ako „Absencia eurokonformného výkladu práva“ je zmätočná, nakoľko z nej nie je zrejmé k nezverejneniu akých informácií malo zo strany správnych orgánov dôjsť. Žalobca najskôr argumentoval ustanovením § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA a napokon v bode 44. správnej žaloby uviedol, že malo ísť o informácie podľa § 24 ods. 1 písm. e) zákona EIA. Napriek tejto zmätočnej argumentácii správny súd uvádza, že pokiaľ námietka žalobcu smerovala k tomu, že v zisťovacom konaní neboli zverejnené informácie podľa § 24 ods. 1 písm. e) zákona EIA, podľa ktorého „príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o odbornom stanovisku podľa § 18 ods. 1 písm. g), zámere podľa § 22 a 23, rozsahu hodnotenia podľa § 30 a správe o hodnotení činnosti podľa § 31“ a ich nezverejnením žalovaný sledoval šikanózný výklad zákona, potom táto námietka nie je dôvodná, nakoľko z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že tento postup zverejňovania bol plne dodržaný, pričom uvedené vyplýva aj z internetovej stránky, na ktorej bol predmetný zámer zverejnený. Ak žalobca odkazuje na ustanovenie § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA, podľa ktorého „príslušné správne orgány zverejňujú aj iné informácie dôležité na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia“, toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že neupravuje povinnosť sprístupňovať iné dokumenty ako sú uvedené v danom ustanovení (tieto zákonodarca presne určil), ale týka sa informácií nezachytených v dokumente. Navyše, ak toto ustanovenie odkazuje na „povolenie“, toto treba vykladať v súlade s definíciou tohto pojmu stanovenou v § 3 zákona EIA, pričom ide o rozhodnutie v nasledujúcom povoľovacom konaní a nie o rozhodnutie vydané v zisťovacom v konaní, ktoré je predmetom posudzovanej veci. Ustanovenie § 24 ods. 1 zákona EIA jasne ustanovuje, aké skutočnosti zverejňuje príslušný orgán verejnosti na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli, pričom z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že tieto boli zákonom ustanoveným spôsobom zverejnené, resp. nedostatky vo zverejňovaní boli v priebehu administratívneho konania predchádzajúceho vydaniu napadnutých rozhodnutí žalovaného a prvostupňového orgánu odstránené. Správny súd zároveň súhlasí s názorom ďalšieho účastníka konania 1/, že naplnenie informačnej povinnosti orgánov verejnej správy a vytvorenie priestoru na uplatnenie práva verejnosti na informácie ohľadom životného prostredia, vyplýva aj z faktu, že zisťovacieho konania sa zúčastnil žalobca aj konkrétni obyvatelia obce Kočovce (ďalší účastníci konania 3/ až 6/), ktorí sa dozvedeli sa o zámere navrhovateľa a bolo im umožnené

- 36- TN-11S/97/2022

predložiť pripomienky k navrhovanej činnosti a uplatniť tak relevantné procesné i hmotnoprávne prostriedky v zmysle zákona EIA a Správneho poriadku.

96. Správny súd ďalej uvádza, že námietka žalobcu, podľa ktorej správne orgány konali v rozpore so zásadami práva EÚ, a to konkrétne preferencie environmentálnych záujmov pred záujmami ekonomickými a nesledoval plnenie účelu a cieľov európskych právnych predpisov ale výlučne vnútroštátne hľadiská výkonu verejnej moci, je všeobecná a nekonkrétne, pretože žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval akým spôsobom malo zo strany správnych orgánov dôjsť ku konaniu v rozpore so zásadami EÚ. Pokiaľ žalobca namietal, že orgány verejnej správy nereagovali na potrebu eurokonformného výkladu práva, ako aj na špecifickosť konaní s prvkom ochrany životného prostredia, správny súd uvádza, že v slovenskom právnom systéme bola príslušná Smernica, ako aj jednotlivé ustanovenia Aarhuského dohovoru, transponované do zákona EIA a zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v znení neskorších predpisov, a preto vnútroštátne právne predpisy aplikované v preskúmvanej veci predstavujú vo svojej podstate práve výkon práva Európskej únie (napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/9/2023 zo dňa 27. júna 2024).

97. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že je nedostatočne odôvodnené, pričom však žalobca neuviedol, akým spôsobom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, resp. v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia žalovaného uvedeného v napadnutom rozhodnutí, je potrebné opätovne uviesť, že správny súd prieskum vykonáva v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby, pokiaľ nejde o prípady vymedzené v § 134 ods. 2 SSP, pod ktoré ale prejednávaná vec nespadá. Práve rozsahom a dôvodmi žaloby je správny súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia vedený a limitovaný. Správny súd nemá oprávnenie za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vyhľadávať, ani všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti uvedené v žalobe podľa obsahu administratívneho spisu alebo odôvodnenia napadnutého rozhodnutia za žalobcu konkretizovať. Žalobcom v žalobe uvedené všeobecne formulované a nekonkrétne žalobné námietky, ktoré z tohto dôvodu možno považovať len za vyjadrenie všeobecného nesúhlasu žalobcu s rozhodnutím žalovaného, resp. s hodnotením veci orgánmi verejnej správy, bránia tomu, aby správny súd na ich základe konštatoval nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia. Pokiaľ bolo obsahom žalobných bodov a námietok prezentovanie vlastných skutkových a právnych záverov žalobcu, ku ktorým dospel výlučne na základe svojich tvrdení, resp. vyjadrenie všeobecného nesúhlasu so skutkovými a právnymi závermi žalovaného, tieto samé o sebe nemôžu spôsobovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. K dôvodnosti žalobných námietok nepostačuje, ak žalobca s hodnotením veci žalovaným nesúhlasí bez toho, aby uviedol konkrétne nedostatky majúce za následok rozpor napadnutého rozhodnutia so zákonom, resp. so zásadami logického uvažovania. Samotný fakt, že závery, na ktorých bolo napadnuté rozhodnutie založené, nie sú v súlade s názormi žalobcu, nepreukazuje jeho nezákonnosť. Bez vyjadrenia jasného stanoviska k súvisu týchto námietok so zákonnosťou napadnutého rozhodnutia, t. j. k otázke, v čom konkrétne sa žalovaný mylil

- 37- TN-11S/97/2022

pri hodnotení podkladov a pri právnom posúdení veci a z akých dôvodov, pokiaľ rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom rozhodnutí, sú tieto námietky len vyjadrením vlastného názoru, resp. všeobecného nesúhlasu s hodnotením žalovaného. Vyjadrenie nesúhlasu, resp. tvrdenia žalobcu bez špecifikácie právneho významu jednotlivých námietok vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu v konaní o preskúmanie jeho zákonnosti nepostačuje k tomu, aby správny súd mohol dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. V rámci takto formulovaných žalobných bodov tak chýba zrozumiteľná argumentácia, v čom sa žalovaný mylil, ak rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom rozhodnutí.

98. Ohľadom námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov správny súd uvádza, že v prejednávanej veci je predmetom prieskumu rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní podľa § 29 zákona EIA. Odôvodnenie rozhodnutia vydaného podľa tretej časti (§ 18 - § 39) zákona o EIA musí spĺňať náležitosti požadované pre rozhodnutie správneho orgánu podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktorý procesný predpis sa podľa § 64 zákona EIA na zisťovacie konanie subsidiárne aplikuje, a tiež náležitosti stanovené v § 20a zákona EIA. Pokiaľ žalobca namieta, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nesplnil kvalitatívne a zákonné náležitosti na formu a obsah výroku a odôvodnenia vydaného rozhodnutia v zisťovacom konaní, správny súd nezistil žalobcom tvrdené porušenie zákona, najmä ním tvrdenú absenciu správnej úvahy a určenia opatrení a podmienok vo vzťahu k ochrane životného prostredia vo výroku rozhodnutia. Tvrdenie žalobcu je v priamom rozpore s odôvodnením napadnutého rozhodnutia žalovaného, no najmä prvostupňového rozhodnutia, ktoré tvoria jeden celok, keďže orgán verejnej správy uviedol k otázke aké opatrenie a z akého dôvodu vo vzťahu k ochrane životného prostredia uložil vo výroku rozhodnutia a aké naopak nie. Vychádzal zo stanovísk k navrhovanej činnosti, ktoré v zákonom stanovenom termíne doručili oslovené subjekty. Stanoviská podrobne uviedol v odôvodnení, ako aj z nich vyplývajúce požiadavky, ktoré ako podmienky eliminujúce vplyv navrhovanej činnosti na životné prostredie uložil dodržať pri príprave dokumentácie o povolení činnosti podľa osobitných predpisov, a ktoré zapracoval do výrokovej časti rozhodnutia. Do výroku rozhodnutia nezahrnul také v stanoviskách uvedené pripomienky, ktoré ako povinnosť navrhovateľovi vyplývajú z ustanovení všeobecne záväzných predpisov. Písomné stanoviská oslovených subjektov, ktoré ich dali, boli všetky kladné a nepožadovali ďalšie posudzovanie navrhovanej činnosti. Svoju úvahu o neuložení ďalších podmienok do výroku rozhodnutia odôvodnil tiež tým, že navrhovaná

činnosť podlieha procesu povoľovania podľa osobitného zákona. Námietka absencie správnej úvahy a riadneho odôvodnenia rozhodnutia je nedôvodná aj vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného vydanému v odvolacom konaní. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol ako sa vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami, zároveň preskúmal prvostupňové rozhodnutie v úplnom rozsahu, tak ako mu to ukladá Správny poriadok, na subsidiárne použitie, ktoré ho odkazuje ustanovenie § 64 ods. 1 zákona EIA. Odôvodnil v dostatočnom rozsahu nezistenie žiadnych pochybení prvostupňového orgánu v rozhodovacom procese, teda tak v konaní, ako aj v samotnom prvostupňovom rozhodnutí.

99. Po preskúmaní administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového orgánu v medziach žalobných bodov má správny súd za to, že tieto
- 38- TN-11S/97/2022

rozhodnutia spĺňajú všetky náležitosti rozhodnutia vyplývajúce z vyššie uvedených zákonných ustanovení, a preto považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú. Správny súd dospel k záveru, že tieto rozhodnutia spĺňajú náležitosti rozhodnutí v zmysle Správneho poriadku a že tieto rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené a poskytujú dostatočný záver o tom, že v rámci zisťovacieho konania bol oznámený zámer navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta jej vykonávania a očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, možnosti realizácie opatrení navrhnutých na odstránenie a zmiernenie nepriaznivých dopadov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľov, dostatočne vyhodnotená orgánom verejnej správy a že tento zámer navrhovanej činnosti nemá negatívny vplyv na životné prostredie a zdravie obyvateľov v danej lokalite. Správny súd opakuje, že rozsah a obsah prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia je striktno vymedzený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými žalobcom v správnej žalobe. Všeobecná námietka nezákonnosti, obsahujúca tvrdenie žalobcu, podľa ktorého rozhodnutie je v rozpore so zákonom alebo podľa ktorého orgán verejnej správy porušil, resp. nedodrжал procesné ustanovenia, avšak bez konkrétnej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa k preskúmanému konkrétnemu prípadu, žiadny priestor takémuto prieskumu nedáva, a preto musí byť aj z tohto dôvodu vyhodnotená ako nedôvodná.

100. Námietka žalobcu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu, je tiež len všeobecná a nie je dôvodná. Naopak, ako už správny súd uviedol, zistenie skutkového stavu považuje správny súd za dostačujúce pre vydanie rozhodnutia, a tak prvostupňovým orgánom ako aj žalovaným ustálený skutkový stav má podľa správneho súdu jednoznačnú oporu v administratívnom spise.

101. Námietka žalobcu o tom, že v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, tiež nie je dôvodná. Žalobca bližšie nekonkretizoval, v čom malo spočívať porušenie jeho procesných práv v konaní pred orgánmi verejnej správy, čo správnomu súdu nedovolilo vykonať súdny prieskum tejto námietky. Správny súd má za to, že z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že zámer navrhovanej činnosti, ktorý bol uvedený v predložennom návrhu, sa nebude posudzovať podľa zákona EIA, pričom vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia (v spojení s napadnutým rozhodnutím žalovaného) sa ďalej uvádzajú aj podmienky, ktoré v ďalšom procese konania je navrhovateľ povinný rešpektovať. Správny súd poukazuje na to, že na základe výsledkov zisťovacieho konania a doručených stanovísk prvostupňový orgán dospel k rozhodnutiu, že navrhovaná činnosť nebude posudzovaná podľa zákona EIA, pretože jednotlivé dotknuté orgány sa k tejto navrhovanej činnosti vyjadrili, že nežiadajú posudzovanie predmetnej zmeny navrhovanej činnosti podľa zákona EIA. Navrhovanú činnosť žiadal posudzovať len žalobca. Žalobca však netvrdil a nepreukázal žiadne konkrétne dôvody, ktoré by zakladali potrebu alebo nevyhnutnosť posudzovať navrhovanú činnosť podľa zákona EIA, čo uviedol aj prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí. Neobstojí tak námietka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje v zmysle § 29 ods. 3 zákona EIA identifikáciu kritérií podľa prílohy č. 10 zákona
- 39- TN-11S/97/2022

EIA a že výrok rozhodnutia o ďalšom neposudzovaní nebol podporený konkrétnymi osobitnými zákonmi, ktoré by odôvodňovali takýto výrok.

102. Správny súd poukazuje na skutočnosť, že úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutí, opatrení, iných zásahov a nečinnosti orgánov verejnej správy je v medziach rozsahu a dôvodov podanej správnej žaloby posudzovať, či si orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, alebo uplatnenie iného správneho aktu, alebo postupu, či zistil vo veci skutočný stav, t. j. či skutkové závery, ku ktorým dospel, vyplývajú z vykonaných dôkazov, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesno-právnymi predpismi. Pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy správny súd preskúmava iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Zákonnosť rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho jeho vydaniu. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda posúdiť, či orgány verejnej správy splnili povinnosti stanovené zákonom (napr. R 60/2000).

103. Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia a postupu, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí, a to v rozsahu tvrdení žalobcu, t. j. v rozsahu žalobných bodov uplatnených podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 1 SSP v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby, rešpektujúc stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, správny súd konštatuje, že nezistil tvrdené dôvody nezákonnosti, t. j. nezistil dôvody pre zrušenie rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) – že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, § 191 ods. 1 písm. d), a to nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nezistil ani tvrdenú skutočnosť, že skutkový stav je v rozpore s administratívnym spisom alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP) a taktiež nezistil, že by v administratívnom konaní došlo k takému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré by vyústilo do vydania nezákonného rozhodnutia (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP). Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd dospel k záveru, že táto žaloba je nedôvodná a rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie sú v medziach žalobných bodov v súlade so zákonom, a preto s poukazom na § 190 SSP žalobu zamietol.

104. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého má právo na náhradu trov konania v správnom súdnictve len taký žalobca, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu správny súd právo na náhradu trov konania účastníkom konania nepriznal.

105. Správny súd zároveň nezistil podmienky pre priznanie náhrady trov konania žalovanému. Ďalším účastníkom konania 1/ až 6/ voči žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im nevznikli žiadne trovy konania v
- 40- TN-11S/97/2022

súvislosti s plnením povinností, ktorú by im uložil správny súd, aplikujúc ustanovenie § 169 SSP.

106. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).